У пошані до піонерів — лицем до молоді!

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 81-83 Grand St. Jersey City, N.J. 07303
434-0237
434-0807
УНСоюзу: 435-8740
— Тел. з Ню Йорку: —
BArcly 7-4125
УНСоюзу: BArcly 7-5337

РІК LXXVII. Ч. 221. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, П'ЯТНИЦЯ, 4-го ГРУДНЯ 1970 ЦЕНТІВ 15 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK FRIDAY, DECEMBER 4, 1970 No. 221. VOL. LXXVII.

— КОРОТКІ ВІСТІ —

Четвер, 3 грудня 1970

В АМЕРИЦІ

ТЕОРІЯ МОЖЛИВОСТИ ІСНУВАННЯ ЖИТТЯ на інших небесних тілах в космосі знайшла, здається, ще одно підтвердження. Д-р Карло Поннамперума та його колеги з американської групи науковців досліджували метеорит, який упав минулого року в Австралії. Вони знайшли на ньому рештки слідів органічних сполук, що мали б свідчити про можливість життя на інших плянетах.

ЗМЕНШЕНО ІЗ 8 И ПІВ ВІДСОТКА ДО 8% висоту оплати за позичку для будування чи набування будинків. Секретар будівництва й урбанізації Джордж Ромні сказав, що таке зниження відсотка позитивно вплине на будівництво нових житлових масивів і що більше людей тепер зможуть набувати власні доми.

АМЕРИКАНСЬКИЙ САТЕЛІТ - РОЗВІДНИК ПРОДОВЖУЄ свої полети обсервування Суезького каналу, але літаки - розвідники типу „Ю-2" припинили полети над тим районом.

НОВООБРАНИЙ ПРЕЗИДЕНТ МЕХІКО ЛУЇЗ ЕЧЕВЕРРІЯ АЛЬВАРЕЗ заявив, що він буде провадити політику найбільш успішного економічного розвитку країни і, одночасно, дбатиме про більше справедливий розподіл прибутків між працедавцями і працюючими. Він сказав, що „мехіканська революція триватиме далі аж доти, коли й найбільш убогий мехіканець дійде до загального, високого стандарту життя".

КАНАДІЙСЬКА ПАЛАТА ГРОМАД ПРИЙНЯЛА ВЕЛИКОЮ ВІЛЬШІСТЮ голосів проєкт закону, запропонованого прем'єром Трудо, і передала його на розгляд Сенату, який звичайно такі проєкти схвалює. Новий закон замінює попередній, про військовий стан у Квебеку, але він всецілo скерований проти терopизму. За новим законопроєктом, всяка терористична діяльність в Канаді оголошена поза законом, всі „радикальні і войовничі фронти-організації, які мають на меті знищити капіталізм, як і такі, що хотіли б політичного відділення области Квебеку від Канади". В Канаді ще й тепер поліція та яких 10 000 війська розшукують пропалого безвісти, викраденого терористами ще 5 жовтня ц. р. Джеймса Кросса, англійського торговельного представника в Канаді.

У СВІТІ

ПАПА ПАВЛО VI ПЕРЕСЛАВ ДЕПЕШУ президентові Ніксонові, подякувавши йому за гостинність, з якою стрінувся на острові Паго-Паго, що належить до архіпелягу Самоа, заморської території ЗСА. Папа, перелетівши 8.000 миль до Австралії, був страшенне втомлений і духовники підтримували його, коли він ступав у вівторок 1 грудня ц. р. (далекосхідного часу) до головного вівтаря в соборі в Сиднеї, щоб відправити Понтифікальну Богослужбу. Однак особистий лікар Папи, проф. Маріо Фонтана, який належить до почету Папи, впевняє, що крім втоми — Папа здоров. Папа перевів в Австралії три і пів дня.

ІТАЛІЙСЬКИЙ ПАРЛЯМЕНТ ПРИЙНЯВ 322 голосами проти 278 закон про допущення в Італії розводів. Це була впродовж останніх 92-ох років 12-та з черги — цим разом успішна — спроба залеґалізувати в Італії розводи, всупереч гострій опозиції збоку Католицької Церкви і консервативних партій. Сенат прийняв ще 9 жовтня той текст закону 132 голосами проти 150. Італійські газети проголосили цю ухвалу парляменту, як велику подію в історії Італії. Папа, перебуваючи в Австралії, назвав ту подію „жалюгідною".

АМЕРИКАНСЬКЕ ЛЕТУНСТВО У В'ЄТНАМІ ОТРИМАЛО наказ, що воно може бомбардувати протилетунські становища у Північному В'єтнамі, якщо американські літаки загрожені у своїх летах над здемілітаризованою смугою В'єтнаму чи над Ляосом. Тому бомбардувальник „Ф-105", що його радар ствердив загрозу збоку протилетунських ракет в Північному В'єтнамі, бомбардував ті ракетні становища, з невідомим вислідом.

„Пошесть наркоманії" була темою панелю в Джерзі Сити

Джерзі Сиrі. — „Як у середньовіччю пошесті четвертували населення багатьох країн, таку ж загрозу становить сьогодні справжня пошесть наркоманії, яка, звичайно, починається з дурности чи несвідомости і кінчається смертю" — говорив д-р Михайло Гук, голова Метрополітального Відділу Українського Лікарського Т-ва, започатковуючи панель в справах наркоманії та зловживання ліками, що відбувся тут у великій залі УНДому минулої неділі, 29-го листопада. Панель влаштував місцевий Відділ УККомітету і його відкрив коротким словом голова цього Відділу д-р Євген Котик, вітаючи панелістів та численних гостей, між ними багато молоді. Модератором панелю був місцевий лікар-громадянин д-р Микола Хиляк, а участь у панелю, крім згаданого вже д-ра М. Гука, взяли мгр Ігор Раковський, високий службовець Департаменту скарбниці у відділі поборювання контрабанди наркотиків, та д-р Богдан Цимбалістий, директор психіятричної клініки для підростків. Панель, після вступних завваг д-ра Є. Котика і д-ра М. Хиляка, започаткував д-р М. Гук, даючи виснення, часом дотепні, до багатьох проблем з ділянки наркотиків. Мгр І. Раковський, демонструючи експонати різних наркотиків, говорив про фантастичні спроби контрабандистів у незаконному спроваджуванні цих наркотиків з інших країн та про фатальні наслідки наркоманії. Тільки в цьому районі впродовж одного року померло 11 українських підлітків від надміру наркотиків, багато інших є вже на поліційному реєстрі. Д-р Б. Цимбалістий дав блискучу психо-соціяльну аналізу тла і розвитку „пошесті наркоманії". Опісля були численні запити і відповіді на них, при чому багато запитів ставили студенти і молодь. Із доповідей, запитів та відповідей на них можна було прийти до переконання, що кожний, хто мав нагоду послухати їх, назавжди буде захоронений перед небезпекою пошесті наркоманії.

ВИСТАВКА Б. БОЖЕМСЬКОГО У ФІЛЯДЕЛЬФІЇ

Філядельфія. — Пластове Плем'я „Перші Стежі" влаштувало індивідуальну виставку відомого мистця Богдана Божемського, що триває від 4 грудня до неділі 6-го грудня включно, в Пластовому Домі при 5 146 Північ 10-та вулиця. Виставка відкрита від 9-ї до 11-ї г. вечора.

ПРЕЗ. НІКСОН ВСТАНОВИТЬ НОВУ ВИРАЗНУ ПОЛІТИКУ В СПРАВІ ПОЛІТИЧНИХ ВТІКАЧІВ

Вашингтон. — З Білого Дому повідомляють, що президент Ніксон встановить нову виразну політику в справі політичних втікачів, щоб запобігти на майбутнє повторенню таких випадків, як той, що стався 23 листопада ц.р., коли командування Прибережної Охорони ЗСА відмовило права азилю литовському втікачеві із совєтського корабля. Передав таке повідомлення журналістам пресовий секретар Білого Дому Зіґлер, заявляючи водночас, що нові й виразні напрямні політики ЗСА в справі політичних втікачів будуть проголошені президентом Ніксоном після того, як Президент простудіює передані йому рапорти державного секретаря і секретаря транспорту. Згадані рапорти Президент уже переглянув і назвав обставини видачі литовського моряка в совєтські руки обурливими. З інших джерел інформують, що реакція президента Ніксона на цей випадок була ще гостріша і, що він висловив побоювання, що внаслідок цього випадку у світі може утвердитися враження, що ЗСА втрачають свій вільнолюбний характер і рішучість. Справа видачі литовського втікача викликала обурення в Конґресі ЗСА: палатна підкомісія для закордонних справ повідомила, що вона почне вже з четвергом 3 грудня ц.р. переслухання в цій справі. Представник державного департаменту заявив, що він не може пригадати собі випадку в минулому, щоб людині з такими „виразними причинами" для втечі відмовлено права захисту. Згідно із встановленими в рапортах секретарів державного і транспорту, прізвище виданого в совєтські руки литовського втікача було Сімас Кудірка, віком від 35 до 40 років. Виконував він службу радіооператора на совєтському кораблі. Перескочивши на поклад американського катера, Кудірка передав його командантові всі свої особисті документи, які доводили його ідентичність, і водночас із цим попрохав про право азилю. Після перетримання Кудірки протягом восьми годин, команда американського катера віддала його членам залоги совєтського корабля, які його побили і силою перетягли на їхній корабель. Зіґлер ствердив ще, що президент Ніксон був до краю затривожений поведінкою американських чинників у цій справі. Протеж Зіґлер заявив, що поскільки йому відомо, ЗСА не передали ще совєтському урядові протесту проти незаконних дій команди совєтського корабля.

Сенат вирішив передати індіянам із племени Таос Пуебльо 48 000 акрів їхньої предківської землі

Вашингтон. — В середу 2 грудня ц.р. Сенат ЗСА після коротких дебат схвалив законопроєкт про передачу у власність індіянам із племени Таос Пуебльо 48 000 акрів із заповідника Карсон Нешенел Форест в Ню Мехіко. Признання цих обширів добивалися індіяни протягом довгого часу, як їхньої культурної і релігійної спадщини. Признаний індіянам обшир включає також Синє озеро (Blue Lake), що його індіяни визнають особливо священним для своєї традиції. Вирішено передати їм цю землю на власність згідно з вимогою уряду президента Ніксона 70 голосами сенаторів із обох партій проти 12. Запропоновану гуртом сенаторів резолюцію, щоб передати індіянам частину Карсон Нешенел Форест тільки „для користування", відкинув Сенат 56 голосами проти 21. Схвалений законопроєкт передано на затвердження президентові Ніксонові, який напевно його підпише, бо він іде по лінії бажань уряду. Сенатор Роберт П. Ґріффін, республіканець з Мишиґену, заявив, що рішення Сенату започатковує нову еру в історії американських індіян. Водночас із цим повідомляють із Вашингтону, що комісар для індіянських справ Луї Р. Врюс започаткував основну реформу Бюра для індіянських справ з метою передати майбутнє індіянського народу в ЗСА в руки самих індіян.

Родина і приятелі супроводили в останню дорогу св. п. Олександра Климка

Нюарк. — Минулої середи, 2-го грудня, дружина, брат та інші члени родини і пів сотні друзів і приятелів супроводили на вічний спочинок на Українському Православному Цвинтарі св. п. інженера-архітекта і мистця Олександра Климка, що помер несподівано на удар серця в Елизабеті, Н.Дж., у п'ятницю, 27-го листопада. Похорон на цвинтарі відбувся після заупокійної Святої Літургії в церкві св. Івана Хрестителя в Нюарку, яку відправив о. С. Іваночко; він і супроводив Покійного в останню дорогу на цвинтар. Опісля відбулися поминки, під час яких зворушливе, спонтанне, слово про Покійного виголосив довголітній друг покійного Мистця, маестро Михайло Мороз. В неділю, понеділок і вівторок біля відкритої домовини Покійного в похоронному заведенні Литвина і Литвина відбувалися панахиди, з участю родини та багатьох приятелів Покійного, зокрема з-поміж мистців та професіоналістів. Після панахиди у вівторок, Покійного прощали його краян і друг д-р Михайло Гук, голова Метрополітального Відділу Українського Лікарського Товариства. Він же і проводив жалобними церемоніями. Тремтячим із зворушення голосом прощав Покійного його шкільний товариш і сердечний приятель від 50-ти років, д-р Микола Хиляк, який на вістку про ненадійну смерть свого друга перервав свій короткий побут з родиною в Клівленді. Покійний належить до небагатьох з тієї ґенерації, які залишають в історії тривкий слід по собі — говорив д-р М. Хиляк. Про Покійного, як „надзвичайну людину і артиста" в оцінці знайомих американських мистців говорив коротко ред. А. Драган. Від ловецького т-ва „Тур" прощав Покійного Іван Дорожинський. Ненадійна смерть св. п. Олександра Климка залишає велику прогалину в українській громаді, яка назавжди збереже світлу пам'ять по ньому.

ПОМЕР ПРОФЕСОР МИХАЙЛО ОВЧИННИК

Ленсінґ, Миш. — В четвер, 3-го грудня ц.р. тут помер на 70 році життя проф. Михайло Овчинник. Народжений 18 вересня 1901 р. в Глухові на Чернігівщині, Покійний, перебуваючи на еміґрації в ЗСА, був професором Стейтового Університету в Ленсінґу і куратором Природничого Музею.

ПАПА ПАВЛО VI В АВСТРАЛІЇ

Папу вітали в Сиднеї в Австралії сотні тисяч осіб. Папа Павло VI нехтував охоронними заходами поліції, зупиняв авто і безпосередньо стрічався з людьми. З уваги на атентат, що його виконано проти Папи в столиці Філіппін Манілі — австралійський уряд перевів мобілізацію поліції для охорони Папи.

Держави НАТО прийняли збройний плян на найближчих 10 років

Брюссель. — Так звана Оборонна плянувальна Комісія Північно-атлантійського Союзу (НАТО) прийняла у середу 2 грудня ц. р. плян скріплення оборонної здатности Західньої Европи на найближчих 10 років, достосовуючи своє плянування до схваленої 10-ма західньо-европейськими членськими державами НАТО однобільйонової суми на цю ціль. У Брюсселі нараджувались впродовж двох останніх днів міністри закордонних і військових справ 15-ох членських країн НАТО, за винятком тільки французького військового міністра, який не бере участи у таких нарадах. Проте французький міністер закордонних справ Моріс Шуман був приявний на конференції разом із державним секретарем Віллямом Роджерсом, британським міністром закордонних справ Алеком Даґлесом Гюмом і західньо-німецьким міністром закордонних справ Вальтером Шеелем. Вони, між іншим, вирішили прийняти дальші розмови з Совєтським Союзом на тему Західнього Берліну, поки не буде приверненнй повний вільний доступ до Західнього Берліну із заходу: східньо-німецькі комуністи впродовж цілого цього тижня різними шиканами зупинювали автомобільний — вантажний і особовий — рух вздовж 110-милевого шляху, що веде почерез Східню Німеччину. У нарадах військових міністрів з участю високих військовиків стверджено, що Совєти разом із своїми сателітами розпоряджають тепер у Західній Европі 14.000 танків проти 5.500 танків держав НАТО і що совєтське та сателітське летунство нараховує в центральній Европі 4.940 машин у порівнанні з 2,160 машин Заходу. Рішено скріпити передусім обидва крила західньо-европейської оборонної системи; на півночі Норвеґія подвоїть свої наземні війська і збільшить свою воєнну фльоту, а на півдні, на Середземному морі буде значно скріплена фльота країн НАТО. Буде значно збільшене число танків та протитанкової зброї і будуть поліпшені різні споруди та влаштування.

СССР і його сателіти нараджувалися у Східньому Берліні

Берлін. — У Східньому Берліні відбувся у вівторок 2 грудня ц. р. з'їзд проводирів Совєтського Союзу та всіх його европейських сателітських держав. Приявними були з совєтського боку перший секретар компартії СССР Леонід Брежнєв, прем'єр Алексєй Косиґін, міністер закордонних справ Андрей Громико і міністер військових справ маршал Андрей Гречко. Приїзд до Берліну такого гурту найавторитетніших кремлінських володарів вказує на важливість нарад. Східньо-німецький комуністичний диктатор Вальтер Ульбріхт, який ніби був хворий, вийшов їм назустріч на летовищі та розцілувався з Брежнєвим, щоб демонстраційно заперечити газетні вістки про дисонанси між Москвою і Східньою Німеччиною щодо становища супроти Західньої Німеччини. У короткому комунікаті стверджено тільки, що зібрані комуністичні лідери були „однозгідні щодо проблем Европи, В'єтнаму і Близького Сходу", але та „однозгідність" підозріла власне тому, що в тому комунікаті нічого не сказано про проблему Берліну та про взаємини з Західньою Німеччиною. У тих східньо-берлінських нарадах взяли участь від Польщі Владислав Гомулка, від Мадярщини Янош Кадар, від Чехо-Словаччини Ґустав Гусак, від Румунії Ніколяй Чеушеску і від Болгарії Тодор Живков. Це впродовж останнього року втретє зібрався такий комуністичний синедріон: у такому самому складі відбулися наради 4 грудня мин. року і 20 серпня цього року у Москві.

Українська група з Ню Йорку від'їде автобусами в суботу до Вашинґтону

Ню Йорк. — Цієї суботи 5-го грудня група мирян Української Католицької Церкви, відгукуючись на заклик Крайової Управи Товариства за патріярхальний устрій УКЦеркви, від'їде зранку автобусами до Вашингтону. Від 1-ої до 3-ої по полудні у Вашингтоні триватиме перед Папською Делеґатурою маніфестація єдности Української Католицької Церкви, в якій візьмуть участь і миряни з Ню Йорку. Квитки в ціні 7.50 дол. за обидві сторони набувати в „Самопомочі" при 98, Друга евню, і там же можна одержати всі інформації. До українських учасників маніфестації, які від'їдуть з Ню Йорку, вже зголосилась чимала група зорганізованої молоді. Під час маніфестації буде передано меморіял у справі патріярхату УКЦеркви на руки Папського Делеґата.

У Вашингтоні створено Українську Католицьку Фундацію

Вашингтон, Д. к. — Під спонзорством Митрополита Української Католицької Церкви в ЗСА Владики Амвросія Сеншшина, у Вашингтоні створено при Українській Католицькій Семінарії св. Йосафата, 201 Тейлор вул., Українську Католицьку Фундацію. Завдання УКФ полягатиме в читанні лекцій, вивченні проблем та публікаціях книжок на тему майбутнього УКЦеркви в ЗСА та майбутнього України, як нації. Лекції будуть мати ім'я сл. п. проф. д-ра Романа Смаль-Стоцького, українського науковця, який викладав у Маркетському Університеті та в інших вищих школах у ЗСА і Европі. У п'ятницю 11-го грудня Митрополит Владика Амвросій Сенишин прочитає в Семінарії, в серії лекцій УКФундації, першу лекцію на тему „Християнство в Совєтській Україні". Головою Ради Директорів УКФундації Митрополит Сенишин призначив проф. д-ра Лева Добрянського, який матиме право призначати лекторів, а згодом Фундація видасть прочитані лекції окремою книжкою для розсилання до бібліотек. До Ради Директорів ввійшли також: о. д-р Мирослав Любачівський, як віце-президент, о. д-р Василь Макух — скарбник, Степан Скубик — секретар, члени: М. Вурда, Е. МакКеб, М. Варіс, п-і Джуді Петка, п-і Софія Задорецька.

Відбудеться 4-ий З'їзд Фонду Катедри Українознавства

Кембридж, Масс. — У днях 12 і 13 грудня відбудеться тут четвертий з черги З'їзд Фонду Катедри Українознавства при Гарвардському Університеті. Першого дня, в суботу, з'їзд проходитиме в Гарвардськім ун-ті, другого дня в залі української православної церкви в Бостоні, Масс. З'їзд розпочнеться о 10-й г. реєструванням учасників, у канцелярії Гарвардського Центру Українських Студій, при 1737 Кембрідж вул., кімната ч. 208. Від 12 г. дня до 1:30 буде засідання Президії Наукової Ради у „Вайднер бібліотеці", потім огляди Виставки української книжки, продовження засідання Наукової Ради, а від 2:30 — нарада Представників СКВУ; увечері від 6 до 9 — спільна вечеря з виступами представника Гарвардського Університету, адміністрації, студентів, речника ФКУ. У неділю, після Богослужень в обох українських церквах в намірені українських студентів, від 12 до 2 год. учасники зійдуться на святковий обід в залі української православної церкви в Бостоні, де матимуть нагоду познайомитися з Гарвардськими студентами українетики.

Пленарні Наради Головної Управи СУМА

Ню Йорк. — У суботу й неділю 5 - 6 грудня 1970 р. в Українському Народному Домі при 301 Палісейд евню в м. Йонкерс, Н. Й. відбудуться Пленарні Наради Головної Управи Спілки Української Молоді Америки, під керівництвом голови Гол. Управи мґра Євгена Гановського. Початок о 11-й ранку. Крім членів Головної Управи СУМА, Контрольної Комісії і Товариського Суду, участь візьмуть Духові опікуни СУМА, діючі голови всіх Осередків Східнього побережжя ЗСА, булавні всіх Відділів СУМА, члени Головної Виховної Ради, керівник и міжосередкових Дружин СУМА; запрошено теж голів Батьківських Комітетів, керівників відділів Дружинників при Осередках, головних виховників. На порядку праці: звіти, інформації, дискусія, звітна доповідь мґра Євгена Гановського та ін. працівників Спілки, обговорення й затвердження плянів праці на майбутнє. У суботу й неділю 12 - 13 грудня така ж Пленарна Нарада відбудеться в Дітройті, Міч., в Українському Народному Домі при 4 655 Мартін вулиці. У ній візьмуть участь, крім Головної Управи СУМА — Осередки й Відділи з Міннеаполісу, Мілвокі, Чикаго, Дітройту, Клівленду та ін.

Д-р А. Жуковський — президент лікарів стейту Норт Дакота

Гренд Форкс, Н. Д. — На 15-их зборах американських лікарів Північної Дакоти, які відбулися тут в днях 20 і 21-го листопада, д-р Антін Жуковський, лікар зі Стіл, Н. Д. і знаний наш громадсько-політичний діяч, був обраний як президент-елект Американської Асоціяції Практикуючих Лікарів (ААГП) на стейт Норт Дакоту. Ця Асоціяція в Норт Дакоті об'єднує понад 250 лікарів загальної практики, а на зборах було присутніх понад 100 лікарів. Під час зборів президент д-р Лій повідомив про номінацію д-ра А. Жуковського на дорадника при уряді Здоров'я, Едукації і Суспільної Опіки, що приявні лікарі прийняли аплявзами. Крім ділової частини, була також дводенна наукова сесія. До Асоціяції можуть належати тільки ті лікарі, які дальше науково вдосконалюються. Тому кожний член ААГП мусить мати щотри роки щонайменше 150 наукових (університетських) годин і стільки ж годин бути присутнім на сходинах у лікарнях чи інших лікарських товариствах.

Д-р Антін Жуковський

В суботу відкривається виставка мистця Юрія Соловія

Ню Йорк. — В Українському Інституті Америки при 79-вул. і 5-й евню відкривається цієї суботи, заходами Нюйоркського Відділу Товариства Українських Інженерів, індивідуальна виставка образів мистця Юрія Соловія, в 25-річчя його творчої праці. Виставка відкриється в суботу 5-го грудня, о 7-й год. вечора. Її тематична назва — „Виставка 1.000 голів". Після відкриття, слово на тему „Між небом і землею, ближче до землі" скаже сам мистець, потім Ілона Сочинська говоритиме про малярство Ю. Соловія, а Ю. Тарнавський прочитає „три поезії на Соловійову тему". На закінчення того вечора молода піяністка Христина Петрівська і ансамбль виконають Сонату Бели Бартока.

СВОБОДА SVOBODA
український щоденник UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian Newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc. at 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303
Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.
Subscription Rates: One year $18.00; six months $9.50; three months $5.00. For UNA members monthly 65¢
P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Подих холодної війни

Цього тижня відбувається в Брюсселі конференція 10-ох, з-посеред усіх 15-ти держав - членів Північно-Атлантійського Союзу (НАТО). Стоїть вона під знаком не „відпруження" міжнародної ситуації і, послідовно, редукції західніх збройних сил, а — зросту напруження і передвісників повороту до холодної війни. Це тим парадоксальніша ситуація, що цього місяця канцлер Західньої Німеччини Віллі Брандт повинен на урочистій церемонії у Москві підписати договір „безпеки", а у Гельсінках в Фінляндії продовжується американсько - совєтська конференція в справі припинення чи обмеження перегонів в атомовому зброєнні. Але постійне крутійство і нехіть Москви і східньонімецьких комуністів поступитись із свого становища щодо статусу обох частин поділеного Берліну ставить під сумнів ратифікацію згаданого німецько-совєтського пакту безпеки і тим самим всієї, запропонованої Москвою, паневропейської конференції безпеки. А наполягання Москви поширити плян обмеження атомових ракетних і протиракетних становищ в СССР і ЗСА також на американську атомову зброю в Західній Европі загрожує невдачею тієї гельсінкської конференції.

Але сутньою причиною зросту напруження є аж надто ясна подвійна гра Москви: з одного боку підкреслювати „співіснування" із заходом, з другого — продовжувати таке зброєння й такі агресивні дії, які загрожують міжнародній безпеці та безпосередньо безпеці Америки. Переведені недавно над Тихим океаном совєтські експерименти з новими далекосяжними ракетами з атомовими „головками" доказали, що совєтські ракети вже перевищують американську найсильнішу ракету „Мінютмен". Число совєтських військових кораблів у східній частині Середземного моря перевищує вже число кораблів Шостої американської фльоти. Совєтські атомові підводні човни загрожують своїми ракетами безпосередньо східньому узбережжю Америки. Посилена всебічна допомога Північному В'єтнамові і арабським країнам поруч із нагальнішою протиамериканською пропагандою вказують на вперте й послідовне змагання Совєтів до осягнення давніх імперіялістичних цілей: відрізати Захід від близько- й середньосхідніх джерел нафти, здобути доступ до Перської затоки і вимазати американські впливи з південної Азії.

Очевидно, що в такій ситуації не може бути мови ані про зменшення американського військового бюджету, ані про зменшення збройних сил у Західній Европі. Тому секретар оборони Мелвін Лерд проголосив, що ЗСА не зредукують щонайменше до 1972 року свого 285-тисячного війська в Західній Німеччині, а вперті рекомендації голови демократичної більшости в Сенаті Майкела Менсфілда відкликати частину тих військ з Европи ледве чи знайдуть відгук у більшості сенаторів. Десять західньоевропейських держав - членів НАТО — Британія, Західня Німеччина, Італія, Бельгія, Голляндія, Норвегія, Данія, Португалія, Греція і Туреччина — по суті вже погодилися скріпити збройне поготівля збірним додатковим видаткуванням понад більйона долярів. Вправді Британія відмовляється спричинитись до посиленої оборонної підготови безпосередніми фондами, проте вона рішила продовжувати свою „приявність" на схід від Аденської затоки, зберегти в активній службі призначений уже „на емеритуру" літаконосець „Арк Роял" і передати на службу НАТО в цьому році суперсонічні літаки „Джеґуар". Конференція названих 10-ох европейських держав плюс Америка цього тижня в Брюсселі буде займатися власне різними подробицями збільшеної збройної сторожкости Заходу.

Не тільки за совєтською пропагандивною термінологією „агресивні керівні кола американських імперіялістів", але й широка американська громадська думка починає усвідомлювати дволичну гру Москви. Ось, наприклад, відомий синдикований коментатор Джозеф Алсоп опублікував відкритого листа п. з. „Дорогий Тедді" — до сенатора Едварда Кеннеді, як одного з лідерів співіснувальних лібералів, пригадуючи йому, як його покійний брат, кол. президент Джан Кеннеді розумів совєтську загрозу й дбав за скріплення оборони проти совєтського агресивного імперіялізму. Інший американський коментатор Тед Луїс стверджує: „Стає річчю очевидною, що з уваги на зріст напруження Уряд рішений протиставити силу силі".

Гарно звучало закордонно - політичне гасло Ніксона перейти „від конфронтації до переговорів". Але поки існує московсько - большевицький центр — примирлива політика співіснування матиме для нього завжди тільки односторонній характер, що зобов'язує тільки другу сторону. Усі пакти безпеки й неагресії мають для Москви значення тільки тимчасової коньюнктурної тактики. Жаль, що Захід вже давно не зрозумів цієї правди.

В. Ткач

ЕВРОПА І ПОЛІТИКА ПРЕЗ. НІКСОНА

Багато европейських пресових коментаторів губляться у припущеннях: яка є насправді політика през. Ніксона у відношенні до Европи, а зокрема до СССР? Коли йдеться про політичні чинники европейських держав, то їх погляди в цій справі дуже розбіжні. І так, наприклад, коли йдеться про Західню Німеччину, то урядові речники запевняють про повну підтримку Вашингтону східньої політики уряду Брандта в напрямку шукання порозуміння з Москвою. Натомість християнсько - демократична опозиція до уряду Брандта й прихильна їй преса твердять, що Уряд ЗСА щонайменше занепокоєний, якщо не негативно наставлений супроти нової східньої політики, що її започаткував соціялістично - ліберальний уряд Західньої Німеччини.

Треба, очевидно, ствердити, що, беручи в загальному, на Заході всі хочуть „відпруження" з СССР, бо хочуть усунути небезпеку воєнного конфлікту у світових маштабах з ризиком ужиття нуклеарної зброї. Цього, ясна річ, хоче насамперед Вашингтон, який мав би на собі головний тягар і головне ризико в евентуальному збройному конфлікті з СССР. І тому не треба було дивуватися, коли Н і к с о н, прийшовши до влади, почав говорити про „еру переговорів", що приходить, мовляв, на місце „ери конфронтацій", хоч ця постава американського президента й розчарувала тих, які вважали, що з Москвою треба говорити з „позицій сили" і що попередній президент Джансон пішов задалеко у своїх надіях на можливості „мирної коекзистенції" і „відпруження", а то й співпраці з Москвою, відвертаючи свою увагу від Европи і заанґажовуючись в Азії, зокрема у війну в В'єтнамі.

Проте, зрозумілим було, що Ніксон, ставши президентом ЗСА, мусів виступити з пропозиціями миру і мусів, так би мовити, випробувати, чи Москва справді має добру волю у своїх запевненнях про бажання миру і „мирної коекзистенції" із західнім світом. Питання, яке приходить тепер: чи за два роки свого урядування през. Ніксон має підстави вірити у „добру волю" Москви, чи, навпаки, він переконався, що СССР продовжує свою імперіялістично-агресивну політику, а тому не треба заколисувати себе надіями на „відпруження та співпрацю" і сконсолідувати захитану єдність держав Заходу та наполегливо дбати про засоби оборони від агресивної експансії СССР в найрізнородніших формах і на численних „невральґічних" пунктах земної кулі? І якщо це друге припущення вірне, тоді політика таких европейських держав, як Франція і Західня Німеччина, які шукають наближення до СССР, самозрозуміло викликає занепокоєння в політично - урядових колах Вашингтону.

За два роки урядування Ніксона Москва достатньо продемонструвала н е змінність своєї агресивної політики. Досить вичислити такі справи, як приборкання Чехо - Словаччини, підсичування арабсько - ізраїльського конфлікту, фактичне опанування басейну Середземного моря, дальша підтримка Північного В'єтнаму і в'єтнамських комуністів узагалі, а натомість брак всякого впливу на цих останніх в напрямку більшої згідливости в мирових переговорах у Парижі: навпаки, можна думати, що на переговори в Парижі комуністична сторона пішла на те, щоб приспати чуйність ЗСА, а тим часом, як про це свідчать, наприклад, події в Камбоджі, здобути перемогу на фронтах боротьби в Індо - Китаї. Мало того, також в останніх „відпружувальних" заходах Москви в Европі (договір між Москвою і Бонном, дальші залицяння до Франції і настирливі наполягання в справі скликання европейської конференції безпеки) треба вбачати ніщо інше, як частину експансивних плянів Москви, остаточною метою яких є усунення політичної, господарської і воєнної присутности ЗСА в Европі.

Тому дехто з европейських коментаторів уважав, що немає нічого дивного, якщо американська політика супроти Москви починає нібито мінятися з пасивно-вичікувальної у більш активно - недовірливу. Остання подорож през. Ніксона до Европи з поминенням Бонну і Парижу, з відвідинами Італії, Югославії, Еспанії й Англії, отже держав, які в сучасну пору виявляють, либонь, найбільше занепокоєння з приводу „активности" СССР, замірена (і не відбута лише через раптову смерть Нассера) демонстрація американської фльоти в Середземному морі, а також пляни посиленої співпраці з Грецією, — все це мало свідчити про правильність поглядів щодо певної зміни наставлення през. Ніксона і його Уряду у відношенні до СССР.

Дальші події не захитали цього погляду. Бо, хоч през. Ніксон і виступив з новими пропозиціями миру на Асамблеї Об'єднаних Націй, цей його виступ попередили тяжкі й оперті на безперечних фактах обвинувачення його безпосередніх співробітників проти Москви. І хоч далі провадяться в Фінляндії американсько - совєтські переговори про обмеження в ділянці стратегічної зброї, ясно, що в міжнародній політиці від розмов і переговорів не відмовляються навіть у час найбільшого взаємного напруження... І тому недиво, що деякі европейські часописи з а г о ловлюють статті своїх коментаторів на тему політики през. Ніксона супроти СССР, наприклад,

(Закінчення на стор. 6-ій)

РУКА ДОЛГОРУКОГО

Даремно археологи й історики перекопали всі можливі місця на подвір'ї і в церкві Спаса на Бересті в Києві, збудованій в XI столітті, де мав би бути похований суздальський князь Юрій Долгорукій — донині нічого не знайшли.

Але не треба бути археологом чи істориком, щоб помітити у вільних країнах світу тінь руки перемників того суздальського князя й напасника на княжий Київ: ЦК КПСС у Москві діє за його давніми методами, лише значно вдосконаленими.

Щоб збагнути силу й розмах, з якими новочасна московська імперія — СССР намагається проникати у вільний світ, переглянього одно число органу ЦК КПСС „Правди" з 19 вересня 1970 року.

На першій сторінці „Правда" повідомляє, що ЦК комуністичної партії Цейльону видав звернення до народу, твердячи, що „проґресивний рух у країні дійшов до вирішальної точки боротьби" — за комуністичну владу. Нижче — вістка про Еспанію: „Комуністична партія Еспанії звернулася до всіх антифашистських сил Еспанії з закликом підтримувати страйки в Мадриді"... Тому, що комуністична партія заборонена в Еспанії, вона користується радіовисильнею з Франції. Далі: „Підготовляється 4-ий з'їзд комуністичної партії Венесуелі". Ще далі: „Створено сили народного спротиву Тріполі" заходами так званого Революційного Комітету в Ливані: до тих сил мобілізують „чоловіків і жінок арабської національности, які здібні носити зброю або виконувати допоміжну службу".

Ще інша вістка: „У комуністів Австрії": на пленумі ЦК розглянено можливості більшого проникання та „співпраці" комуністів з різними професійними спілками в Австрії, а також створення „бойового союзу з фракцією профспілкової Єдности" (яка вже є під контролею комуністів). У вістці московського кореспондента із Західнього Берліну сказано: „Пленум Правління Соціялістичної Єдиної партії Німеччини заслухав звіт з діяльности за цей ленінський рік секретаря правління партії К. Кніштета. Пленум схвалив рішення створити школу марксизму - ленінізму в Західньому Берліні та визначив теми для партійного навчання в 1970-71 рр." Крім того, в іншій вістці з Західньої Німеччини поставлено вимогу: „Відкликати заборону комуністичної партії в Федеративній Республіці Німеччини!"

На 5-ій сторінці того ж числа „Правди", у вістці під заг. „Заклик комуністичної партії Арґентини", говориться: „Успіх Народної Єдности на виборах президента в Чіле (вибрали маркоиста — Л. П.) — позитивно відбивається на всьому визвольному русі в країнах Південної Америки". Комуністична партія Арґентини закликає інші народи йти шляхом чілійських виборів і відверто признається про намагання тієї партії втручатися у внутрішні справи Чіле: „Вірна традиціям солідарности, робітнича кляса і увесь народ Арґентини рішуче підтримують перемогу чілійського народу". Про вибори в Чіле в тому ж числі „Правди" сказано, як була здійснена перемога марксиста в президентських виборах: „У передвиборчі місяці рух Народної Єдности (керований комуністами — Л. П.) створив у країні 15 000 своїх комітетів. Вони відіграли велетенську ролю в пропагуванні кандидата С. Альєнде, в справі мобілізації мас"...

Зате з якою ненавистю накидається ЦК КПСС на колишнього лейбористського міністра закордонних справ Англії Майкела Стюарта за те, що він вважав за потрібне закликати на засіданні Европейського Парляменту в Страсбурзі вільні країни Европи до єдности, щоб „показати Росії нашу рішучість боронити свої свободи". Московська „Правда" обкидає болотом того діяча, особливо за вислів „об'єднана Европа змусить Росію до поступок". Газета називає виступ М. Стюарта таким, що викликає здивованість. !Як же! Знайшлась у західньому світі людина, яка, як в Ізраїлі Голда Меїр, наважилась вказати на московську імперію — СССР — як на справжнього ворога народів вільної Европи! Шкода, що М. Стюарт не згадав ще й про народи, поневолені в самому СССР.

Такий короткий огляд лише одного числа „Правди" показує, з якою наполегливістю та яким імперсько-агресивним розмахом ЦК КПСС плянує і здійснює ідеологічний наступ на вільний світ, підкопуючи його з усіх сторін.

Тінь не Леніна, а тінь Юрія Долгорукого — духового батька Леніна — нависає над вільним світом.

Від усвідомлення цього залежатиме доля вільного світу. Москва використовує „мирне змагання двох систем" для інфільтрації, пропаганди, викликання збройних конфліктів та вишукування таких, які їй повірять. Такі знаходяться, бо вони не жили в „країнах соціялістичної співдружности", а коли й бачили СССР, то з висоти туристичного літака.

Потрібна контратака Заходу: розповідь вільним народам світу про те, що таке СССР, як там живуть люди, скільки мільйонів жертв уже коштує московський комунізм і т. д. Захід повинен виробити пориваючі ідейні кличі, як для своїх, так і для поневолених народів. Захід мусить отрястися від сучасної летарґії та бажання „співпрацювати" з міжнародним палієм, що кордони з-над Волги й Дніпра хоче перекинути над Ніл, Янцзи і Потомак.

Дуже велику ролю в ідеологічному пробудженні Заходу із самогубної сплячки відіграє Світова Антикомуністична Ліга, АПАКЛ; велику ролю відіграють УБН, заяви окремих західніх політичних діячів, типу кол. прем'єра Канади Джана Діфенбейкера, сенатора Т. Дадда, жінки - героя Голди Меїр, провідника американського робітництва Д. Міні й ін. Але настає час, коли треба вже не тільки окремим організаціям, навіть світового засягу, а кожній окремій людській одиниці задуматись над тим, до чого йде Москва і що це може коштувати.

Леонід Полтава

В РІЧНИЦЮ...

Скиглять піски у вічному відчаї,
Без краю самота в безкраїм полі.
На обрії таємні Гімаляї,
А бурани співають пісню долі.

Самітнє деревце — і хрест самітній,
Під ним могилка — каменем прибита;
Твердиня від вовків в землі привітній,
Неземною вже вічністю сповита...

Самітнє деревце, мов на засланні,
Могилка й хрест присипані пісками,
Неначе в трисдиному єднанні
Стоїть свята святих — могилка Мами.

А ще недавно: „Сину мій, синочку..."
Рука шовкова на шорсткій чуприні,
Любови океан в очах вологих
І теплі, тихі сльози материні.

За вікнами сильвети мурів Львова,
А далі — світ порізаний шляхами,
Порізана шляхами наша доля,
Мережана розстаннями, тюрмами...

Ішли роки, ішли десятиліття,
А незабутнє вчора — все, як нині,
І незабутнє: „Сину мій, синочку..."
Рука шовкова на шорсткій чуприні.

Далеко за морями, за світами,
Під казахстанським небом, в дикім полі
Стоїть сама-одна могилка Мами,
А бурани співають пісню долі.

ЮСТ

30-го листопада 1970.

С. Гординський

НАРОДНИЙ ФЕСТИВАЛЬ У ФІЛЯДЕЛЬФІЇ

Впродовж трьох днів, 20-22 листопада ц. р. у величезній авдиторії „Сивік Сентер" у Філядельфії відбувся Міжнародний ф е с т иваль („Фолк Фер") з участю понад 50 національних груп. Імпрезу влаштовано під гаслом: „Показати американську єдність через розвинене зрозуміння і ближче об'єднання між етнічними, расовими і релігійними групами нашої країни".

Представники кожного народу, що брав участь у тому фестивалі, намагалися показати загальну культуру даного народу з допомогою виставок передусім народної творчости і всяких мистецьких, танкових, співацьких та інших виступів, включно з показом кулінарного мистецтва і народного одягу. Чимало державних народів отримало для того фестивалю видатну допомогу від своїх консулятів, і деякі національні групи були представлені зразково, між ними з Індії, Швеції, Греції, Японії, Ізраїлю, Голляндії та численних країн Південної Америки.

Цього року визначне місце на тому фестивалі зайняла й українська група, яку очолювала пані Стефанія Пушкар, голова СУА, і Христина Чорпіта. Український відділ складався з трьох секцій: перша на ряді столів і станків показувала експонати народного мистецтва (вишивки, гапти, кераміку, писанки враз з показом їх малювання); друга секція, кулінарна, мала своє окреме місце в призначеній для цього частині авдиторії; врешті третя секція, близько першої, показувала виставку сучасного малярства, точніше — творів трьох наших мистців: Галини Мазепи, Якова Гніздовського і Юліяна Колесара.

Це був дуже оригінальний показ, а сама мистецька виставка була, щодо свого характеру і якости, єдиною на всьому фестивалі, де, зрештою, не бракувало також мистецьких творів, які, проте, були підібрані не з погляду на їх мистецьку вартість, а з різних інших причин (туристичних, релігійних, пам'яткових тощо).

Звичайно, можна сперечатися, чи такій виставці картин, як ця наша, місце на такому фестивалі, що часто має зовсім ярмаркову атмосферу і де серед стендів різні групи понисуються своїми співами й танками, або, як японці, показом джіюджитсу. Найменше ця ярмаркова атмосфера шкодила Колесареві і Мазепі, в малярстві яких є чимало народних елементів, і тому воно з самої своєї природи яскраве і оптично добре сприймається в кожному місці. Але для клясичних картин Гніздовського таки кращим місцем була б будь-яка ґалерія.

Сумніваємося також, чи варто для такої імпрези видавати каталоги ґалерійного типу з індивідуальними характеристиками мистців, — на такому фестивалі мало - хто на це звертає увагу. Краще випускати малий

(Закінчення на стор. 6-ій)

Валентин Мороз

ХРОНІКА СПРОТИВУ

(2)

Рік 1773. Церкву пересвятили на уніятську, але це вже не мало колишнього значення. Галичина стала провінцією Австрії. Польське панування скінчилось. Уніятство вросло в живе тіло української духовости, стало національним явищем. Боротьба з ним перестала бути національною справою — так же, як і захист православ'я. Радше навпаки: Росія на забраних від Польщі українських землях незабаром робить православ'я знаряддям русифікації. Головне — церкву відстояти. Уніятське пересвячення було в той час уже формальним. Церква не перестала бути Довбушівською.

Прийшло XX століття. Довбуша підняли на п'єдестать. До Космача наїхали мистці, мистецтвознавці. Тепер уже не судили за старовинні пістолі, за них платили чималі гроші.

Рік 1959. Виконком Космацької сільради виносить постанову про влаштування музею Довбуша в Довбушівській церкві. Нарешті предки, які платили кров'ю за збереження святині, діждалися вдячних нащадків.

Але в чорта було багато машкар. Іноколи він навіть накладав маску діяча культури.

Рік 1963. Представники Київської кіностудії імени Довженка позичили іконостас у Довбушівській церкві (який також називається Довбушевим) для знімання фільму „Тіні забутих предків". Космачанам вручили розписку з докладним переліком позичених предметів (усього 99) і зобов'язанням повернути іконостас через п'ять місяців.

Рік 1964. П'ять місяців давно минули, і затурбовані космачани стали вимагати звороту позики. Після довгого крутійства їм відповіли: іконостас передано... до музею українського мистецтва в Києві. (!?) Як? На якій підставі? А розписка? А закон? А... звичайна порядність? Ніхто до цього часу не дав відповіді. Космачани так і не знають, що думати. Адже вони мали справу з людьми культури. І вважали, що кому-кому, а людям культури їхні святині так само дорогі, як їм самим. Звичайно, космачани звикли й до таких, які всіх місцевих називають „бандерівщиною" (говорили ж деякі „товариші" в Косівській художній школі, побачивши гуцульські речі: „Убрать эту бандеровщину!"). Алеж ці не такі... У цих були гарні античні борідки, і розмова без нецензурних слів. Гуцули не повірили, що можна просто так: не віддати. Не вірять і тепер — після того, як написали понад десять заяв, кому тільки можна: у Міністерство культури, в Товариство охорони пам'яток історії і культури, Московському патріярхові, прокуророві, в Комітет кінематографії, обласному уповноваженому в справах Церкви.

Переписка не дала жадних результатів, але виявила цікаві факти. Іконостас передали в музей за розпорядженням... уповноваженого в справах церкви Івано-Франківської области Атаманюка! Про етику деяких кінодіячів поговоримо потім. Тепер поцікавимось іншим: яке відношення мав Атаманюк до церкви не діючої, до церкви, вже декілька років перед тим оберненої на музей? І ще: чи міг Атаманюк з Івано-Франківська передавати розпорядження в Київ? Тут щось не те... За Атаманюковою спиною мусить стояти хтось солідніший...

З Василем Баб'юком, ініціятором Д о в б ушівського музею, розмовляли втрьох: заступник голови Косівського райвиконкому Атаманюк і... представник державної безпеки. Почали в такому стилі: „Яке ви мали право (?) писати?" „Іконостас забрав, ще й церкву заберу". Скоро розмова конкретизувалась: „Вас львівські націоналісти п і дбурюють, знаємо ваш Космач, тут стояв цілий полк петлюрівців". Не будемо чіплятись Атаманюка. Звідки йому знати, що петлюрівців на Гуцульщині ніколи не було? Не таку академію людина скінчила... За церковні справи він узявся після служби в КГБ. Не будемо чіплятися до Атаманюка — тому, що його вже нема. Після нього уповноваженим у справах церкви в Івано-Франківській області став Дерев'янко. Він також служив в „органах", але трапилась там якась неприємність, і йому доручили церкву... Така вже традиція склалась в Івано-Франківську: церковні справи обстоюють відставні діячі „органів". Залишимо їх в спокої... Краще поставимось із співчуттям: трудно займатися церковними справами без теологічної освіти. А й хіба тільки теологічної?

Небагато про Баб'юка. Сидимо у нього вдома, розмовляємо... Фотографії... Ось довоєнні: гуцули з червоними прапорами, з червоними биндами на рукавах. 1939 рік, визволення, народна міліція. Цю знімку Василь Баб'юк сором'язливо ховає. Якось ніяково: був у народній міліції, боровся за радянську владу, а тут потрапив у „націоналісти". Був активістом, депутатом сільської ради. Був... Раніше. Але не журиться. Не заспокоїться, доки не повернеться вкрадений іконостас. Таких не люблять. Люблять тих, хто розуміє „лінію" начальства. Йому це байдуже. Сміється: „Мене з Василя не скинуть".

Показує мені листи від львівських „націоналістів". Ось автограф історика Грабовецького, автора монографії „Гуцульське опришківство". Ось — патріярші львівських мистців Гебус-Баранецької.

Є листи й від київських „націоналістів". Лавреат ленінської нагороди Олесь Гончар, наприклад, пише: „А історія з іконостасом просто обурлива".

Дуже показовий список „націоналістів". Це — нова сторінка в фельдфебелівській „націології". Давніше панував філологічний критерій. „Націоналістом" вважався кожний, кому не байдужа доля української мови (в містах Східньої України „записатись" до „націоналістів" ще простіше: для цього тут вистачає говорити по-українськи). В хаті Василя Баб'юка тема обернулась до мене іншим боком: „націоналіст" — це кожний, кому не байдужа доля української культури. Дуже симптоматично, що серед „підбурювачів" виявився автор „Собору" (Олесь Гончар). Власне, тут маємо діло з клясичним „браконьєрством", так виразно показаним у „Соборі", з випадком абсолютної духової глупоти.

Ось відповідь Атаманюка на лист космачан: „Вашу заяву отримано, розглянемо, і вона вважається безпідставною. На обліку історичних пам'яток у селі Космач не було і нема".

Не було і нема... Ну, а сам Космач, унікально обдароване село, радісне спалахнення талантів, подивугідне навіть для Гуцульщини, такої щедрої на них. Найкращі писанки — космацькі, найкращі вишивки — космацькі, найкращі кожухи, найкращі музики — з Бобинополя (під Космачем). А Новаківський? А Смольський? А Мороз? Всі вони — також Космач. Скільки мистців розбудило це село — з того часу, як воно стало Меккою українського мистецтва? Якщо вже вішати охоронну таблицю, то при в'їзді в село: „Космач — історичний пам'ятник. Охороняється законом".

(Далі буде)

Читайте українські книжки і газети, бо часте читання веде до просвіти, а просвіта — це сила!

ТРИБУНА У. Н. СОЮЗУ

РІК XVII. ЛИСТОПАД-ГРУДЕНЬ 1970 Ч. 7 (162)

Іван Телюк

НА НОВОМУ ШЛЯХУ

Двадцать сьома конвенція УНСоюзу, що відбулася в Клівленді в травні цього року, в значній мірі змінила склад Головного Уряду цієї великої установи, йдучи за гаслом „У пошані до піонерів — лицем до молоді!"

Подія ця тим замітніша, що це сталось в часі, коли Союз закінчив чергову із більших фаз свого розвитку, започатковану після другої світової війни великим зростом членства з-поміж нової іміграції, а кінчаючи саме в часі Клівлендської Конвенції, бо в рр. 1970 - 71 припадає виплачення двадцятилітніх грамот, що ними у великій мірі забезпечувались нові поселенці. Для прикладу згадати б, що в 1970 р. відходить приблизно 5,500 членів, що робить велику прогалину в рості УНСоюзу, бо цей убуток потрібно не тільки виповнити, але також придбати надвишку, щоб дійти сто тисяч членів до чергової конвенції.

Тому серед членів виникає питання: що принесуть нам нові члени Головного Уряду? Які зміни зможуть зайти? Чи гасло, кинене перед конвенцією — „лицем до молоді" буде виправдане і корисне для дальшого розвитку УНСоюзу?

Щоб відповісти на ряд подібних питань, нам потрібно у першу чергу чітко визначити правно-економічну ролю незисковного підприємства, яким є Союз.

Друге, якими методами правління ми можемо осягнути визначену мету.

Накінці, чи далекойдучі зміни були б оправдані для добра і дальшого розвитку Союзу?

Союз — незисковне підприємство

Ми в загальному познайомлені з приватними підприємствами, основною ціллю яких є зиск (профіт), який відіграє основну ролю в існуванні і розвитку економічної одиниці.

Крім тієї загальної форми, в американському господарському житті є підприємства, які належать до незисковного сектора, зложеного з приватних інституцій, ціллю яких є не зиск, а служіння суспільству. Вони в способі ведення діяльности до певної міри є подібні до звичайних зисковних підприємств, оферуючи товар, який не різниться від інших. Коли йде мова про Союз, що належить до такої правно-економічної форми, то забезпечення в УНСоюзі не є гірше від інших асекураційних підприємств, а вбільшості випадків корисніше для поодиноких членів, і, — що найважливіше — роля УНСоюзу є дуже важлива для нашої спільноти в Америці і Канаді.

В чому ця, користь?

Це пропагування і фінансова піддержка органічного життя української спільноти на американському континенті. Сьогодні тяжко собі уявити, як виглядала б ця наша спільнота без „Свободи", без Союзівки, без Енциклопедії Українознавства і ряду інших починів, які є можливі тільки завдяки членам УНС, що дістають забезпечення по нижчих цінах, а при цьому є спільниками починів так важливих для існування нашої еміграційної спільноти серед чужого моря.

Отже, розглядаючи правно-економічне становище незисковних підприємств, бачимо, що вартість Союзу не полягає в цьому, скільки буде він мати мільйонів долярів, але скільки добра Союз може вчинити для нашого громадянства. Це не значить, що мільйони не є важливі. Навпаки, але вони повинні бути лишень базою, а не ціллю. Більші засоби дадуть можливість для більших осягів, а це станеться тільки завдяки збільшуваній кількости членства. Отже, члени є основою незисковного підприємства і служіння цілям, які членство визначить.

Тому, щоб сповнити своє завдання, незисковні підприємства мають деякі правні полегші, вони не плятять прибуткових податків, не є змушені платити соціяльне забезпечення, не є змушені переговорювати із своїми працівниками в справі платень і т. п. За ці полегші вони є сильно критиковані іншими комерційними підприємствами.

Методи правління.

Щоб осягнути ціль УНСоюзу, — а саме, — якнайбільшу кількість членства, метода ведення такого підприємства різниться від методи зисковних підприємств. В проводі повинні бути заступлені люди із всіх шарів суспільства, люди передбачливі, прагматичні з дії і з широким економічно - суспільним світоглядом.

Помилкою є застосування способу, який часто уживається в зисковнім підприємстві — натиск (тенсіон метод), оправдуючи це засадою, що „натиск викликує акцію" („тенсіон леадс то актіон"). Коли нашою основою є люди, то в першу чергу ми мусимо створити людські умовини — зрозуміння кожної одиниці. Тільки в такий спосіб члени і співпрацівники зможуть дати найвищі зусилля своєї діяльности і усвідомлення справи.

В застосуванні натиску постійно виринає питання — скільки то потрібно для корисної дії? Забагато може викликати передчасну зневоту, замало — не осягнемо максимум. Другою важливою справою є, коли розглядаємо питання економічно-суспільного характеру, знання засобів для розв'язання якоїсь справи даного часу. Для цього потрібно широкий круг людей із поодиноких ділянок.

В тому випадку, коли безпосередньо розглядаємо теперішній Головний Уряд УНС, то маємо до розпорядимости різних фахівців із різним політичним світоглядом. Виринає тільки питання, наскільки ці люди дали максимум зусиль свого знання і часу. Отже, кожне нове рішення, яке буде розглянене, мусить бути узасаднене на підставі ряду можливостей в даному часі, місці і оточенні. Рішення не може бути пропоноване одною людиною чи групою людей, а це має бути крок найбільш компетентних людей в даній ділянці. Обмеження діяльности таких людей означає обмеження розміру ефективности праці даної економічно - суспільної одиниці.

Коли ми залишаємо рішення одній особі або малій групі людей, то виринає небезпека, що факти можуть бути не правильно узасаднені, можуть бути однобічно насвітлені, індивідуально мотивовані і, часом несвідомо, недоцільно вирішені. Кожне рішення вимагає розгляду і знання фактів, визначення всіх можливостей для розв'язання данного питання і пристосування відповідної розв'язки для досягнення наміченої цілі.

Рішення в союзовій праці не повинні бути мотивовані окремими ідеологіями, релігійними групами. Вони повинні спиратися на правопорядку і бути беземоційні.

Поодинокі провідники не повинні накидати свої думки, а розглядати їх із точки зору доцільности в даному випадку.

Всякі намагання натиску часом можуть підсилити економічний розвиток, але тільки свобідна дія може забезпечити безперервний розвиток даної суспільної установи.

В загальному, наш підхід до справ мусить бути раціональний, як довго це є можливим, маючи на увазі, що є корисне для нашої установи, а не послуговуючись засадою, що я можу зробити для даної установи. Не особиста, а тільки громадська справедливість може забезпечити правильний розвиток УНСоюзу. Рішення, оперті на засаді, яку часто у нас практикується, перетворюють світ в джунґлі і стають рішенням нереспектованим широким загалом суспільства.

Традиція чи традиціоналізм

Ми часто бажали б почінати творити історію суспільної установи від початку, забуваючи, що кожна така установа має свої зобов'язання, осяги і помилки. УНСоюз є найстаршою нашою еміграційною установою, він перейшов різний шлях розвитку і має свою традицію. Отже, ми мусимо писати історію Союзу, пишучи її між записаними вже лініями і всякі зміни мусять бути оперті на реалістичних рішеннях. Із цього нам починати.

Очевидно, що ми можемо видвигати нові ідеї для дальшої праці, але ми зобов'язані в першу чергу подати нову форму ідеям і виповнити новим змістом рямки нашої установи. Союз має зобов'язання, які ми мусимо виконати, але ми маємо до діла з новими проблемами, які ми маємо розв'язати.

Який шлях вибрати?

Ми не творимо неможливе, але ми мусимо робити все можливе із узгляднення м ряду можливостей. В даному випадку для легшої розв'язки є тенденція звертатись до минувшини. Що роблено в поодиноких випадках, забуваючи засаду, що суспільство є в постійному процесі і події не повторюються. Отже, об'єднати минуле з теперішнім не легка справа. Всі громадські установи є спадщиною минувшини, але щоб вони були життєздатні, вони мусять діяти в теперішній час.

Тому часом, не розрізняючи традиції від традиціоналізму, може перерішити справу, виступити проти всяких змін, придержуючись засади, „що було добре для наших батьків — є добре і для нас!" „Всякі зміни є злом", бо „як Бог хотів би, щоб ми літали, то Він дав би нам крила". Що роблено колись в поодиноких випадках, не значить, що це треба робити тепер. Зміни є не унекнимі, вони повинні бути передбачені і ми мусимо пристосуватись до них. Традиція — це голос минувшини, це випробовані ідеї — не забуваючи при цьому, що проблеми є теперішні і ідеям потрібно дати новий зміст, опертий на дусі часу. Традиціоналізм є опертий на незрозумілій практиці і пристосування його в теперішній час може завести нашу установу в сліпий кут, з якого буде тяжко вийти.

Отже, дальший розвиток УНСоюзу буде узалежнений від підшукання ефективної границі між можливим та її використання, і від зрозуміння традиції і її пристосування.

Продовженням цієї статті буде конкретний розгляд фінансового і організаційного департаменту УНСоюзу, опертий на аналізі теперішнього стану.

Ярослав Падох

ПОХОРОННЕ ЧИ ЖИТТЄВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ?

Весь світ признає величезну ролю життєвого забезпечення в плянуванні забезпеченого і безпечного життя одиниць і родин. Тільки воно може запевнити новонародженим дітям коледжову освіту, навіть якби не стало батьків і вони не залишили ніякого майна. Тільки воно подбає про заплату гіпотечного обтяження родинного дому на випадок передчасної смерти (а стільки їх на шляхах, а то й вдома!), тільки життєве забезпечення доповнить невеличку старечу пенсію, членів нашої суспільности, яка не має мільйонерів, що живуть з відсотків. Лише життєве забезпечення втре сльози з очей вдови та запевнить, бодай на якийсь час, дах над головою, щоденний хліб і освіту нагло осиротеним дітям.

Тільки життєве забезпечення, але не всі! Лише під умовою, що воно буде таке, щоб могло сповнити всі ці, такі важливі і такі необхідні, завдання. Якщо ж сума забезпечення буде невеликою, тоді величезна вартість життєвого забезпечення буде розміняна на дрібні й такою дрібною буде його допомога, за життя і після смерти забезпеченого.

І тут ми доходимо до найслабшого місця нашого відношення до життєвого забезпечення. Небагато українців є забезпечених життєвим забезпеченням. Кожний має автове, вогневе, меблеве і ще інші забезпечення на повну суму вартости забезпечених речей, або до повної висоти можливого риску. Але винятком залишається лиш наше життя, чи точніше його господарська вартість. Навіть ці нечисленні українці, які забезпечені життєвим забезпеченням, є в своїй переважаючій масі забезпечені на дрібні, неповажні суми й коли прийде велика потреба, на її заспокоєння є замість потрібних сум — центи!

Тому, як воно не дивно, першою й головною проблемою поширення життєвого забезпечення серед українців не є забезпечення якнайбільшого їх числа, але забезпечення достатнього тих, що вже забезпечилися, чи забезпечуються.

Не знають українці Америки і Канади, чи не хочуть знати, що в останніх роках пересічна висота забезпеченевої грамоти виносить 10,000 долярів. Не знають, чи не хочуть знати, що пересічна висота забезпечення американця і канадійця перейшла висоту їх двохрічного заробітку. И тому такі, на жаль, часті випадки (від авт померло в минулім році близько 60,000 людей, а два мільйони були поранені!) смерти передчасної й тому ненадійної, зустрічають тутешні, родовиті, осирочені родини без журби за хліб і мешкання, а наші родини після таких трагедій є звичайно приречені на нужду, або бодай найважче життя вдів і сиріт.

Це недоцінювання достатнього життєвого забезпечення є новішого походження. Піонери, які заклали УНСоюз, забезпечувалися на тисячу - дві долярів, що під цю пору могло б рівнятися зі сумою десять разів більшою. Вдова в Україні за тисячу - дві долярів могла докупити пару моргів поля, побудувати хату, запевнити хліб і освіту своїм дітям і то не на рік-два, але на постійно. Що може вона вдіяти з тисячею або й п'ятсот долярами забезпечення тепер, не треба говорити.

А може й треба. Може треба великим голосом кричати, що таке забезпечення на ділі не є ніяким забезпеченням? Що таке забезпечення є часто гіршим, як ніяке. Бо воно фальшиво заспокоює покійного батька родини, неначе звільняє його від ощадности і від інших старань за долю своїх рідних, яких життя віддало йому під опіку. Може, якби не було того малого „забезпечення", то він доклав би був за життя більше старань для запевнення будучности своїм рідним. А може треба кричати великим голосом про це, що забезпечення на п'ятсот чи тисячу долярів, у наші дорогі часи, це ніяке життєве, чи посмертне забезпечення, але забезпечення похоронне, і то марне. Адже навіть найскромніший похорон сьогодні коштує стільки, що бідна вдова чи сироти мусять до суми того сповидного забезпечення батька і чоловіка доплатити ще вдвоє стільки, тим більше, що не всі наші земляки йдуть за слідом покійного президента Франції ген. Де Ґолля, який просив у завіщанні похоронити його в сосновій труні . . .

Похоронне забезпечення, чи радше назвім його забезпечення похоронника, це ніяке життєве забезпечення. Це його мікроскопійно мала частина. Очевидно, добре мати приготовані гроші навіть на покриття коштів похоронів. Адже наші старші селяни ще за свого життя приготовляли собі труну, держучи її на стриху нераз роками чи десятками років. Вони своїми грішми і руками оплачували наперед всі кошти похорону, включно до церкви і хору. Але це тільки частина проблеми забезпечення себе і своїх. Коли бажаємо повного забезпечення і безпеки, тоді, коли забезпечуємося, зробім це так, як роблять люди в цілому світі — забезпечімся достатньо, тобто так, щоб були готові гроші на всі потреби, які ми передбачуємо і на нашу старість, і на освіту дітям, і на оплату морґеджу і на час після закінчення нашого життя. А хто з нас вже забезпечився на недостатню суму, може і повинен додатково забезпечитися і цим разом уже — достатньо. Зменшім число українців, які мають похоронне забезпечення ще в цім році. Союзові секретарі і організатори стоять на Ваш заклик. Нехай ще в цім році розпічнеться новий наш похід проти похоронного і за повним, життєвим забезпеченням. Щойно тоді будемо дійсно забезпечені і — безпечні!

ГРОМАДЯНИ! Криза на біржі, знецінення реальностей, втрата групового забезпечення внаслідок безробіття, підкреслюють незмінну вартість життєвого забезпечення, як найпевнішого засобу ощадности і інвестиції заощадженого майна. Забезпечіться в УНСоюзу ще в цім році й значно піднесіть суму забезпечення, яке вже маєте!

ВЗАЄМНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ: УНС ЗАБЕЗПЕЧУЄ МАЙБУТНЄ МОЛОДІ, МОЛОДЬ ЗАБЕЗПЕЧУЄ МАЙБУТНЄ УНС

У теперішній організаційній кампанії Українського Народного Союзу окрему увагу віддається організації молоді. Забезпечення молоді в УНСоюзі має вітальну вартість, як для самої молоді, так і для УНСоюзу та всієї нашої укра- для їх взаємного майбутнього. Для підкреслення цієї ваінської громади на північно - американському континенті, для їх взаємного майбутнього. Для підкреслення цієї уваги і важливости, „Свобода" публікує в цій кампанії фотознімки новоприєднаних молодих членів УНСоюзу, якщо — очевидно — ці фотознімки нам надіслано.

РОДИНА КОБЗЕІВ В САСКАТУНІ, САСК.

П-во Михайло і Моріяна Кобзеї належать до свідомої української родини в Саскатуні, а також є примірними членами української католицької катедри св. Юра. Обоє уродженці Канади, одначе глибоко цікавляться українським організованим життям, беруть у ньому живу участь, а також включилися у велику Союзову родину. Їхні три донечки, а це: Ангелина, Люба й Христина володіють доброю українською мовою, беруть участь у молодечому хорі при Катедрі. Люба і Христина належать також до молодечої танцювальної групи, а найстарша донечка Ангелина є членкою знаного українського танцювального ансамблю „Свшан". Усі є членами 444-го Відділу УНСоюзу в Саскатуні, Саскачеванської провінції Канади.

Тома Біганський, син Ольги і Тимка Біганських, член 353-го Відділу УНС в Ню Бронсвік, Ню Джерзі

Иосиф В. Самулка, син Иосифа і Марії Самулка, член 70-го Відділу УНС в Джерзі Сиҭі. Це перший внук Христини і Михайла Жука, секретаря 70-го Відділу, який пам'ятає про клич УНСоюзу „лицем до молоді" і тому вписав у члени доню, потім зятя, а тепер і внука.

Христина Марітчак, наймолодша членка 146-го Відділу в Дітройті, Миш. Її батьки Олександер й Ірина Марітчаки є також членами УНСоюзу.

5-ий ВІДДІЛ УНС В АСТОРІЇ ВІРНИЙ КЛИЧЕВІ „ЛИЦЕМ ДО МОЛОДІ"

Завдяки наполегливій і систематичній праці секретаря Миколи Хоманчука 5-ий Відділ УНСоюзу Б-то св. Миколая в Асторії постійно зростає в числі членів, при чому особливу увагу звертає на наймолодше членство. Цей Відділ, згідно з традицією громадської і культурно-освітньої праці найкращих відділів УНСоюзу, допомагає місцевій школі українознавства, чим найкраще на ділі доказує зрозуміння до важливої справи виховання нашої молоді. В цьому році 5-ий Відділ вже придбав 50 нових членів, в тому велике число шкільної молоді. Внизу подаємо чергову групу світлин нових членів цього відділу, нашої молоді, лицем до якої постійно звернена Управа і секретар цього прикладного Відділу УНСоюзу:

Стоять (зліва): Ольга, Анна і Марійка Бодневич, доні Івана й Анни Бодневич, члени 5 Відд. УНС в Асторії, Н.И.

Ярослав Вовк, син Олекси і Євгенії Вовк, член 5-го Відділу УНС в Асторії, Н.И.

Ніколь Якимів, доня Володимира і Марії Якимів, членка 5-го Відділу УНС в Асторії, Н.И.

Мішел Якимів, донька Володимира і Марії Якимів, членка 5-го Відділу УНС в Асторії, Н.И.

Анастазія Хоманчук, донька Романа і Віри Хоманчук, членка 5-го Відділу УНС в Асторії Н.И.

Михайло І. Форґач, син Миколи і Рози Форґач, член 5-го Віділу УНС в Асторії, Н.И.

Марта Івашків, донька інж. Євгена і Євгенії Івашків, членка 5-го Відділу УНС в Асторії, Н.И.

Джеймс Касто мол., син Джеймса Касто і Марії, з дому Соловій, член 231-го Відділу УНС в Кемден, Ню Джерзі

Марія Анна Ляхович, донька Иосифа і Марти Ляхович, членка 5-го Відділу УНС в Асторії, Н.И.

ПРОТОКОЛ

з нарад Головного Екзекутивного Комітету УНСоюзу, що відбулися в Головній Канцелярії в Джерзі Сиґі в суботу 7-го листопада 1970 р.

В нарадах взяли участь усі члени Головного Екзекутивного Комітету, а саме: головний предсідник Йосип Лисогір, заступники гол. предсідника проф. Іван Телюк, сенатор Павло Юзик, пані Марія Душник і Володимир Сохан, головний секретар Ярослав Падох і головний касир Петро Пуцило, а також голова Контрольної Комісії мгр. Іван Геврик і представник Головної ради, головний радний Тарас Шмаґала та головний редактор Антін Драган.

I. Відкриття нарад

Наради відкрив головний предсідник Йосип Лисогір о год. 10.30 перед полуднем, підкресливши, що ці наради присвячені передовсім затвердженню будівничого-контрактора і заключенню договору з ним в справі будови Дому УНСоюзу. Він запропонував порядок нарад, який схвалено, а саме:

1. Відкриття нарад.
2. Прийняття протоколу нарад зі 7-го липня 1970 р.
3. Затвердження будівничого заключення договору про будову Дому УНС.
4. Інші справи.
5. Закриття нарад.

II. Прийняття протоколу нарад з 7-го липня 1970 р.

Прийнято протокол нарад Головного Екзекутивного Комітету, які відбулися 7-го липня 1970 р.

Передискутовано процедуру принимання протоколів Головного Екзекутивного Комітету і на внесення заступника головного предсідника проф. Івана Телюка, піддержане головним касиром Петром Пуцилом і заступником головного предсідника сенатором Павлом Юзиком, схвалено одноднушно обмежити протоколи до подачі часу і місця, порядку нарад та приявних на них, а далі тексту внесень, хто їх поставив, хто піддержав і якою кількістю голосів схвалено. Копії протоколу будуть розіслані впродовж двох тижнів після нарад усім членам Головного Екзекутивного Комітету, які повинні їх звернути зі своїми заввагами впродовж наступного тижня. Після цього протокол повинен бути зложений в книгу протоколів і надрукований в „Свободі".

III. Затвердження будівничого і заключення договору про будову Дому УНС.

В нарадах над цією справою, крім вичислених вгорі, взяли також участь оба архітекти, заанґажовані до виконання плянів будівлі УНС, а саме п.п. Юліян Ястремський і Аполінарій Осадца.

Головний предсідник Йосип Лисогір поінформував, що минулого тижня підписано договір з Фирст Джерзі Нейшенал Банк, на основі якого цей банк погодився винайняти на 15 років 3 поверхи нової будівлі за ціну $8.00 за одну квадратну стопу. Чинш виноситиме $451,200.00 річно.

Після цього архітекти пп. Юліян Ястремський та Аполінарій Осадца подали інформації про переговори та оферти в справі будови дому УНС, зложені 6 різними будівельними компаніями. З них найнижчі оферти склали дві фірми, а саме Йозеф Л. Мускарелле, Інк., Майвуд, Н.Й. і Магони — Троас Конструкшіон Ко. Кліфтон, Н. Дж. Обі фірми втішаються найкращою фаховою репутацією і з поміж них пропонують вибрати одну і з нею заключити договір про будову дому. Вибір буде нелегкий, бо обі фірми подали майже ідентичні оферти. Коли дім має зачати будуватися в цьому сезоні, слід контракт його будови заключити до 15-го ц.м. Інформацію архітектів доповнив головний предсідник Йосип Лисогір відчитавши пропозицію обох фірм та подавши інформації про плян будівлі. Приблизний час її виконання є півтора року. Після цього, на внесення головного касира Петра Пуцила, піддержане заступником головного предсідника сенатором Павлом Юзиком, одноднушно схвалено: на основі інформацій архітектів пп. Ястремського і Осадци, уповноважити членів Екзекутиви, які перебувають в Головній Канцелярії, заключити договір з одною з обох вище згаданих фірм на суму не вище дев'ять і пів мільйона долярів, вибираючи цю фірму, яка дасть найнижчу оферту. Схвалено розпочати будову до кінця цього місяця і копання землі під основу дому відбути в приявности запрошених гостей, по змозі, 23-го листопада 1970 року. Розглянено питання затягнення гіпотечної позички на цю нерухомість і на внесення заступника голового предсідника проф. Івана Телюка, піддержане заступником головного предсідника сенатором Павлом Юзиком, схвалено одноднушно відкласти затягнення цієї позички з уваги на передбачене подешевіння кредиту.

IV. Інші справи.

1. Обговорено справу Канадійської Канцелярії УНСоюзу і на внесення заступника головного предсідника сенатора Павла Юзика, піддержане головним касиром Петром Пуцилом, схвалено апробувати назначення зв'язковим з канадійськими урядами т. зв. чіф ейджента п. Романа Максимова, адвоката в Торонті.

2. На внесення головного секретаря Ярослава Падоха, піддержане заступниками головного предсідника сен. Павлом Юзиком і п. Марією Душник, затверджено засновані у жовтні 1970 р. три канадійські Відділи УНСоюзу а саме: Відділ ч. 403 з осідком в Принц Альберт, Саскачеван; Відділ ч. 447 з осідком в Тамсон, Манітоба та Відділ ч. 505 з осідком в Кенора, Саскачеван.

3. На внесення заступника головного предсідника сенатора Павла Юзика, піддержане гол. предсідником і рекордовим секретарем В. Сохавом, встановлено порядок взаємної інформації всіх затруднених в Гол. Канцелярії членів Екзекутиви про всю кореспонденцію. Кожний з цих членів Екзекутиви повинен своїми ініціялами потверджувати копії листів перед їх складенням до архіву.

4. Уповноважено заступника головного предсідника сенатора Павла Юзика репрезентувати УНСоюз на відкриттю нового Дому для старших в Торонті та заступницю головного предсідника п. Марію Душник репрезентувати УНСоюз на 30-річному ювілею Окружної Ради Союзу Українок Америки в Ню Йорку.

На внесення заступника головного предсідника і рекордового секретаря Володимира Сохана, піддержане заступницею головного предсідника п. Марією Душник, закрито наради о годині 3.45 по пол.

Ярослав Падох, гол. секретар

ДЕ ШУКАТИ ЗА НОВИМИ ГРАМОТАМИ?
У СВОЇМ ВІДДІЛІ, СЕРЕД СВОЇХ ЧЛЕНІВ:

1. *Наново забезпечіть членів, яким покінчилося давне забезпечення*
2. *Додатково забезпечіть тих, які не мають досить забезпечення*
3. *Забезпечіть усіх членів родини Ваших членів*
4. *Забезпечіть усіх дорослих членів додатково акцидентовою грамотою*
5. *Забезпечіть молодь до 10-ти років калоджовою грамотою*
6. *Забезпечіть молодь і старших терміновою грамотою*

ЗВІДОМЛЕННЯ ОРГАНІЗАЦІЙНОГО ВІДДІЛУ УНСОЮЗУ

ЗА МІСЯЦЬ ЖОВТЕНЬ 1970 Р.

На особливе відмічення в організаційній праці в жовтні ц.р. заслуговує постання трьох нових Відділів УНСоюзу, а саме: ч. 403 в Принс Альберт і ч. 505 в Саскачеванській провінції, і ч. 447 в Тамсон, провінції Манітобської. Перші два постали завдяки трудам обласного організатора Володимира Гірняка, при видатній допомозі секретаря 444-го Відділу УНС в Саскатун, Саск., Лева Гірняна, а третій завдяки праці головного радного й обласного організатора Василя Дідюка. Оба ці організатори збільшили УНСоюз трьома новими Відділами в цьому році. Вітаючи ці Відділи й складаючи признання їх основникам, слід сподіватися, що вони розвинуться у поважні й багаті в члени союзові клітини та що з часом не буде ні одної більшої української громади в наших обох краях, в якій не було б Відділу УНСоюзу.

Поміж місячними чемпіонами слід відмітити в першу чергу В. Гірняка, який придбав 41 нового члена, а далі чотирьох інших обласних організаторів: В. Дідюка, Є. Репету, В. Оріховського і С. Гавриша та відділових організаторів: Миколу Хоманчука, гол. радного Тараса Шпікулу і Михайла Ольшанського. Складаючи всім їм, а зокрема відділовим чемпіонам, признання і подяку за їх труд, сподіємося, що число цих останніх збільшиться в наступних місяцях.

Минулого місяця були три Відділи, які придбали п'ятдесять або більше нових членів. Їх число збільшилося впродовж жовтня до п'яти. Є ними Відділ ч. 361 в Ню Йорку, ч. 221 і 379 в Чикаґо, ч. 346 в Клівленді і ч. 5 в Ню Йорку-Асторії. Їхні секретарі д-р Василь Вишиваний, Тарас Шпікула, Михайло Семків, проф. Роман Чучкевич і Микола Хоманчук напевно старатимуться, при допомозі всіх відділових урядовців, дійти до почесного числа сто членів у цьому конвенційному році. Тільки два члени ділять три передові Відділи від себе. Їх завзяте змагання за перше місце напевно причиниться до зросту УНСоюзу.

Першенство поміж Округами дальше твердо належить Чикаґові, але й Ню Йорк також переступив межу 400 членів й недалеко за ним осталася Філядельфія. Поміж цими трьома Округами народиться з кінцем грудня новий річний переможець. П'ять Округ знаходяться в межах 200-300 членів й останні тижні цього року визначатимуть їх чергу поміж передовими Округами за 1970 рік.

За перших десять місяців цього року придбано 4,347 нових членів. Це число вдоволяло б нас, зокрема в цім конвенційнім році, якби саме в цім році не мали ми незвичайно великих, справді рекордових втрат членів. Ще ніколи в новішім періоді історії УНСоюзу наші втрати не були такі великі, як в цьому році. Дозрівання 20-річних грамот нової іміграції та інші причини спричинили такі великі втрати, що вони зужили всі наші прибутки й від нашої наполегливої праці в останніх місяцях і тижнях цього року буде залежати вислід цьогорічної кампанії. Це повинно спонукати всіх союзових діячів до подвоєння активности й придбання максимальної кількости нових членів перед закінченням цього року.

ЗДОБУТКИ ЧЕМПІОНІВ ЖОВТНЯ 1970 Р.

В. Гірняк

В. Дідюк

Є. Репета

В. Оріховський

М. Хоманчук

С. Гавриш

Т. Шпікула

М. Ольшанський

ЗДОБУТКИ ЧЕМПІОНІВ ЖОВТНЯ 1970 Р.

Ч. П.	Організатор	Відділ	Число членів	Сума забезпечення	
1	В. Гірняк	341	41	$ 101,000	(15 АДД)
2	В. Дідюк	440	21	53,000	(8 АДД)
3	Є. Репета	292	13	49,000	(5 АДД)
4	В. Оріховський	353	11	40,000	(6 АДД)
5	М. Хоманьчук	5	10	9,500	
6	С. Гавриш	83	10	40,500	(7 АДД)
7	Т. Шпікула	221	10	12,000	
8	М. Ольшанський	423	10	14,000	

ЗДОБУТКИ ОКРУГ УНСОЮЗУ ПО КІНЕЦЬ ЖОВТНЯ 1970

П. Ч.	Округа (осідок)	Кількість Відділів	Придб. чл. у жовтні	Разом у 1970
1	Чикаґо, Ілл.	34	46	484
2	Ню Йорк, Н. Й.	38	37	417
3	Філядельфія, Па.	37	33	379
4	Дітройт, Миш.	19	29	297
5	Торонто, Онт.	24	7	266
6	Нюарк, Н. Дж.	22	23	230
7	Клівленд, Огайо	19	19	221
8	Вінніпеґ, Манітоба	19	61	205
9	Піттсбурґ, Па.	21	15	167
10	Ню Гейвен, Конн.	14	14	139
11	Перт Амбой, Н. Дж.	12	11	118
12	Джерзі Сиґі, Н. Дж.	11	8	115
13	Рочестер, Н. Й.	8	11	114
14	Ніяґара, Онт.	10	1	99
15	Шамокин, Па.	20	4	96
17	Сиракюзи-Ютика, Н. Й.	14	8	90
18	Балтимор, Мд.	9	2	79
19	Трой, Н. Й.	8	4	71
20	Алентавн, Па.	12	8	64
21	Янґставн, Огайо	10	1	57
22	Монтреаль, Квіб.	9	15	56
23	Пассейк, Н. Дж.	6	6	47
24	Бостон, Масс.	5	3	42
25	Мінеаполіс, Мінн.	6	2	40
26	Вилкс Бери, Па.	9	1	28
27	Скрентон, Па.	10	6	26
28	Боффало, Н. Й.	11	3	18
29	Вунсакет, Р. Ай.	7		18
29	Лудлов, Масс.	5	2	17
30	Ст. Люїз, Мо.	7	2	8
31	Необ'єднані Відділи	28	4	67

НАЙКРАЩІ ОРГАНІЗАТОРИ УНСОЮЗУ, ЯКІ ПО КІНЕЦЬ ЖОВТНЯ 1970 Р. ПРИЄДНАЛИ 10 АБО БІЛЬШЕ ЧЛЕНІВ

П. Ч.	Організатор	Від.	Кількість чл.
1	В. Дідюк	440	168
2	Є. Репета	292	105
3	С. Гавриш	83	89
4	В. Гірняк	341	74
5	М. Семків	379	64
6	Т. Шпікула	221	55
7	Л. Вовк	44	51
8	Р. Чучкевич	346	48
9	М. Хоманьчук	5	47
10	В. Дідик	82	40
11	М. Турко	63	37
12	М. Ткачук	114	36
12	А. Слюсарчук	174	36
14	Е. Гомотюк	277	35
15	Квітка Стецюк	25	34
15	Б. Лаврнців	456	34
17	Анна Гнатюк	37	33
18	К. Сачко	53	32
19	І. Піндус	39	31
19	Люба Васько	94	31
19	В. Оріховський	353	31
22	Я. Бурій	402	30
22	І. Кніганицький	430	30
24	Т. Кубарич	217	29
24	М. Кігічак	240	29
26	В. Вишиваний	361	28
27	І. Одежинський	153	27
27	Р. Крупка	361	27
29	В. Ластовецький	184	26
29	Софія Куца	440	26
31	М. Отрок	14	25
31	І. Петрунцьо	78	25
33	Олена Олек	22	23
33	П. Головачук	42	23
33	А. Ціздин	55	23
33	В. Шаран	407	23
37	Анна Гарас	47	21
37	А. Саноцький	158	21
37	Г. Кисіль	336	21
37	Стефанія Букшована	340	21
37	І. Пригода	361	21
37	В. Запаранюк	484	21
43	П. Бабич	115	20
43	Р. Колодій	191	20
43	В. Палідвор	204	20
43	І. Телюк	414	20
43	М. Ольшанський	423	20
43	Є. Омельченко	451	20
49	М. Москаль	16	19
49	Л. Боднар	131	19
49	М. Федишишин	155	19
49	А. Джула	161	19
49	П. Федик	292	19
54	П. Щерба	173	18
54	В. Гавриляк	316	18
56	П. Залуга	175	17
56	І. Мелінишин	220	17
56	В. Труфим	226	17
56	В. Олійник	387	17
56	М. Сивий	481	17
61	О. Зинюк	15	16
61	А. Іванюк	106	16
61	А. Дорошенко	114	16
61	І. Малко	320	16
61	В. Попович	367	16
61	Т. Тещук	422	16
61	В. Пінковський	432	16
68	М. Хомин	32	15
68	В. Квас	88	15
68	І. Зазворський	147	15
68	Д. Кошильовський	183	15
68	В. Романишин	254	15
68	А. Копистянський	327	15
68	В. Подубинський	368	15
68	Ю. Баранюк	371	15
68	В. Зацерковний	439	15
77	О. Степин	130	14
77	П. Ліщак	230	14
77	С. Мотрович	295	14
77	Т. Вутрей	344	14
77	М. Дербуш	345	14
77	Я. Карп'як	385	14
83	Софія Оріх	33	13
83	Б. Вовчик	35	13
83	С. Гонза	38	13
83	Н. Драпала	96	13
83	Г. Корб'як	146	13
83	Марія Душник	293	13
83	о. Петро Мелех	342	13
83	Марія Сверида	343	13
83	М. Захарко	349	13
83	В. Давидюк	411	13
83	Б. Зорич	432	13
83	Д. Заневич	441	13
83	Текля Мороз	465	13
83	Стефанія Кочій	472	13
97	В. Жмудь	57	12
97	В. Салабун	76	12
97	С. Филик	163	12
97	М. Волошин	281	12
97	А. Папа	316	12
97	І. Мартинюк	330	12
97	О. Ярема	372	12
97	Д. Попадинець	434	12
97	М. Малинівський	437	12
106	К. Хільченковський	10	11
106	П. Шевчук	13	11
106	М. Галькевич	59	11
106	І. Шилькевич	116	11
106	В. Матичак	157	11
106	Т. Чурма	157	11
106	М. Ярема	175	11
106	І. Живіцький	182	11
106	Е. Манацький	194	11
106	Софія Карплюк	204	11
106	І. Гринчишин	223	11
106	О. Чабан	242	11
106	П. Арктин	261	11
106	М. Гентош	305	11
106	Ф. Петрик	362	11
106	М. Нич	397	11
106	І. Геврик	445	11
106	Віра Ваніт	473	11
106	М. Шпетко	489	11
125	Л. Блонарович	34	10
125	М. Бобечко	102	10
125	В. Рефт	120	10
125	В. Новак	156	10
125	І. Вельґан	167	10
125	Стелла Раси	171	10
125	Марія Шпікула	221	10
125	В. Шпачинський	327	10
125	Е. Притула	337	10
125	Р. Яручик	340	10
125	Я. Щербак	352	10
125	О. Продивус	356	10
125	І. Даньківський	375	10
125	П. Дяків	427	10
139	І. Скальчук	430	10

НАЙКРАЩІ ВІДДІЛИ УНСОЮЗУ, ЯКІ ПО КІНЕЦЬ ЖОВТНЯ 1970 Р. ПРИДБАЛИ 10 АБО БІЛЬШЕ ЧЛЕНІВ

П. Ч.	Число Від.	Місцевість	Число чл.
1	361	Ню Йорк, Н. Й.	78
2	221	Чикаґо, Ілл.	76
3	379	Чикаґо, Ілл.	74
4	346	Клівленд, Огайо	53
5	5	Асторія, Н. Й.	50
6	94	Гамтрамк, Миш.	48
7	340	Нюарк, Н. Дж.	47
7	444	Саскатун, Саск.	47
9	240	Клівленд, Огайо	46
10	146	Дітройт, Миш.	43
11	430	Філядельфія, Па.	42
12	82	Дітройт, Миш.	39
13	63	Форд Сиґі, Па.	37
13	174	Дітройт, Миш.	37
13	456	Тимміне, Онт.	37
16	25	Джерзі Сиґі, Н. Дж.	35
16	131	Чикаґо, Ілл.	35
16	277	Гартфорд, Конн.	35
19	53	Піттсбурґ, Па.	34
19	402	Етобікок, Онт.	34
21	37	Елізабет, Н. Дж.	33
21	432	Торонто, Онт.	33
23	106	Чикаґо, Ілл.	32
23	204	Ню Йорк, Н. Й.	32
25	39	Сиракюзи, Н. Й.	31
26	183	Дітройт, Миш.	30
26	217	Рочестер, Н. Й.	30
26	316	Рочестер, Н. Й.	30
26	327	Гемпстед, Н. Й.	30
26	468	Ніяґара он Лейк, Онт.	30
31	14	Нюарк, Н. Дж.	29
31	83	Філядельфія, Па.	29
31	114	Чикаґо, Ілл.	29
31	115	Янґставн, Огайо	29
31	423	Чикаґо, Ілл.	29
31	493	Норт Батлефорд, Саск.	29
37	387	Вилимантик, Конн.	28
37	505	Канора, Саск. (новий Відділ)	28
39	32	Філядельфія, Па.	27
39	47	Бетлегем, Па.	27
39	184	Ню Йорк, Н. Й.	26
39	440	Торонто, Онт.	26
43	78	Майнерсвил, Па.	25
43	266	Амстердам, Н. Й.	25
43	407	Торонто, Онт.	25
46	22	Чикаґо, Ілл.	23
46	42	Пасейк, Н. Дж.	23
46	55	Куртіс Бай, Мд.	23
46	292	Дітройт, Миш.	23
50	157	Чикаґо, Ілл.	22
50	293	Бруклин, Н. Й.	22
50	371	Нюарк, Н. Дж.	22
50	422	Філядельфія, Па.	22
54	158	Бруклин, Н. Й.	21
54	336	Клівленд, Огайо	21
54	353	Ню Бронсвик, Н. Дж.	21
54	414	Ню Гейвен, Конн.	21
54	484	Ютика, Н. Й.	21
59	59	Бриджпорт, Конн.	20
59	191	Трой, Н. Й.	20
59	416	Ніяґара, Онт.	20
62	16	Спрінґ Валей, Н.Й.	19
62	155	Перт Амбой, Н.Дж.	19
62	161	Амбридж, Па.	19
62	301	Чикаґо, Ілл.	19
62	345	Мінеаполіс, Мінн.	19
62	368	Маямі, Флорида	19
68	69	Піттсбурґ, Па.	18
68	147	Алентавн, Па.	18
68	173	Вилмінґтон, Дел.	18
68	182	Кліфтон, Н. Дж.	18
72	76	Нюарк, Н. Дж.	17
72	220	Чикаґо, Ілл.	17
72	375	Філядельфія, Па.	17
72	385	Мінеаполіс, Мінн.	17
72	481	Карнеґі, Па.	17
72	491	Летбридж, Альта	17
78	15	Вашинґтон, Д. К.	16
78	20	Гамтрамк, Миш.	16
78	175	Дітройт, Миш.	16
78	320	Балтимор, Мд.	16
78	367	Рочестер, Н. Й.	16
78	439	Судбури, Онт.	16
84	10	Філядельфія, Па.	15
84	33	Чикаґо, Ілл.	15
84	70	Джерзі Сиґі Н.Дж.	15
84	194	Ню Йорк, Н. Й.	15
84	230	Янґставн, Огайо	15
84	233	Клівленд, Огайо	15
84	245	Трентон, Н. Дж.	15
84	254	Ню Британ, Конн.	15
84	281	Джерзі Сиґі, Н.Дж.	15
84	295	Акрон, Огайо	15
84	344	Баунд Брук, Н.Дж.	15
84	356	Омага, Небраска	15
96	88	Керґонксон, Н. Й.	14
96	130	Ню Йорк, Н. Й.	14
96	238	Бостон, Масс.	14
96	342	Картерет, Н. Дж.	14
96	408	Торонто, Онт.	14
96	441	Форт Вільям, Онт.	14
96	473	Монтреаль, Квіб.	14
103	17	Чикаґо, Ілл.	13
103	35	Чикаґо, Ілл.	13
103	38	Обирн, Н. Й.	13
103	116	Трентон, Н. Дж.	13
103	156	Честер, Па.	13
103	167	Толідо, Огайо	13
103	216	Філядельфія, Па.	13
103	234	Елізабет, Н. Дж.	13
103	270	Джерзі Сиґі, Н. Дж.	13
103	343	Рочестер, Н. Й.	13
103	349	Манвіл, Н. Дж.	13
103	372	Плейнфілд, Н. Дж.	13
103	374	Бостон, Масс.	13
103	397	Філядельфія, Па.	13
103	411	Торонто, Онт.	13
103	424	Філядельфія, Па.	13
103	465	Лашин, Квіб.	13
120	8	Йонкерс, Н. Й.	12
120	57	Коговз, Н. Й.	12
120	163	Філядельфія, Па.	12
120	380	Литтл Фолс, Н. Й.	12
120	418	Торонто, Онт.	12
120	437	Рочестер, Н. Й.	12
126	13	Вотервліт, Н. Й.	11
126	34	Річмонд, Вірджінія	11
126	127	Боффало, Н. Й.	11
126	171	Джерзі Сиґі, Н. Дж.	11
126	214	Нюарк, Н. Дж.	11
126	223	Вилкс Бери, Па.	11
126	242	Фраквіл, Па.	11
126	251	Клівленд, Огайо	11
126	261	Вільямставн, Н. Дж.	11
126	305	Магоні Сиґі, Па.	11
126	307	Бостон, Масс.	11
126	362	Брістоль, Па.	11
126	399	Чикаґо, Ілл.	11
126	434	Монтреаль, Квіб.	11
126	445	Вінніпеґ, Ман.	11
126	489	Ню Йорк, Н. Й.	11
142	45	Філядельфія, Па.	10
142	102	Клівленд, Огайо	10
142	120	Аліквіпа, Па.	10
142	287	Джерзі Сиґі, Н. Дж.	10
142	324	Філядельфія, Па.	10
142	337	Балтимор, Мд.	10
142	352	Честер, Па.	10
142	443	Руян, Квіб.	10
142	454	Ст. Кетринс, Онт.	10
142	457	Ню Йорк, Н. Й.	10
152	494	Дауфин, Ман.	10

ЗДОБУТКИ ОРГАНІЗАТОРІВ УНСОЮЗУ У ЖОВТНІ 1970 Р.

Ч. В.	Організатор	Придбав у жовтні	Сума забезпечення		Разом Від. у 1970 р.
5	М. Хоманьчук	10	$ 9,500		50
7	Олена Словік	1	1,000		[illegible]
10	К. Хільчанковський	1	5,000	АДД	15
13	П. Шевчук	2	3,000		11
14	М. Отрок	4	4,000		[illegible]
16	М. Москаль	1	1,000		19
20	Р. Куропась	1	2,000		[illegible]
25	Люба Лапичак	1	1,000		[illegible]
34	Л. Блонарович	2	10,000	2 АДД	11
36	Марія Ковальчук	1	1,000		12
37	Анна Гнатюк	1	2,000		32
38	С. Гонза	1	1,000		13
39	І. Піндус	2	2,000		31
42	П. Головачук	6	9,000		23
57	В. Жмудь	1	1,000		12
59	М. Галькевич	3	2,500		20
60	Ева Марцінонська	1	1,000		[illegible]
75	В. Верещинський	1	1,000		[illegible]
82	В. Дідик	2	2,000		39
83	С. Гавриш	2	2,500		29
85	Т. Панько	1	1,000		[illegible]
86	І. Серант	2	3,000		[illegible]
90	О. Сидор	1	1,000		[illegible]
91	П. Кочірка	1	3,000		[illegible]
94	Люба Васько	3	6,000		45
96	Н. Драпала	3	3,500		18
102	М. Бобечко	3	5,000		10
105	С. Шаґала	2	2,000		[illegible]
106	А. Іванюк	6	14,500	2 АДД	32
120	В. Рефт	4	7,500	1 АДД	10
123	І. Голик	3	6,500	1 АДД	[illegible]
125	Марія Громяк	2	1,000		[illegible]
127	І. Була	2	2,000		[illegible]
130	О. Степин	2	10,000	2 АДД	[illegible]
136	Є. Репета	2	6,000	1 АДД	[illegible]
137	М. Колодруб	2	2,000		[illegible]
144	М. Хомко	1	1,000		[illegible]
145	П. Тетанич	1	1,000		[illegible]
146	Є. Репета	7	30,000	2 АДД	[illegible]
	Г. Корб'як	8	9,000		[illegible]
147	І. Зазворський	3	8,000		[illegible]
153	І. Скіра	1	1,000		[illegible]
155	М. Федишишин	3	4,000		[illegible]
158	А. Саноцький	3	6,000	1 АДД	[illegible]
161	А. Джула	2	1,000		19
163	С. Филик	2	2,000		12
165	Марія Пелехата	1	2,000		[illegible]
171	Стела Раси	1	2,000		11
172	С. Гавриш	1	5,000	АДД	[illegible]
	В. Осадчук	1	1,000		[illegible]
173	П. Щерба	6	10,500	1 АДД	18
174	А. Слюсарчук	3	7,000	1 АДД	37
175	М. Ярема	1	5,000	АДД	16
183	П. Залуга	5	5,000		[illegible]
	Д. Кошильовський	1	3,000		[illegible]
184	В. Ластовецький	1	1,000		[illegible]
191	Р. Колодій	1	1,000		[illegible]
203	І. Жук	1	1,000		[illegible]
204	В. Палідвор	5	4,000		[illegible]
210	В. Оріховський	2	6,000	1 АДД	[illegible]
211	В. Оріховський	3	15,000	3 АДД	[illegible]
214	Стефанія Букшована	[illegible]	9,000	1 АДД	11
217	Т. Кубарич	4	3,500		30
220	І. Мелінишин	4	4,000		17
221	Т. Шпікула	10	12,000		[illegible]
	Є. Репета	2	7,000	1 АДД	[illegible]
224	О. Ірха	2	3,000		[illegible]
231	М. Лялюк	2	2,000		[illegible]
233	Богданна Сілецька	1	1,000		
	Я. Рудяк	1	5,000	АДД	15
234	І. Іваник	1	500		13
238	Еля Суленська	1	1,000		[illegible]
240	М. Кігічак	6	5,500		[illegible]
243	А. Гайдук	2	3,000		[illegible]
	Є. Репета	1	1,000		[illegible]
253	В. Фіцик	2	2,000		[illegible]
265	М. Кочубка	1	1,000		[illegible]
268	Е. Барилка	2	2,000		[illegible]
270	С. Островський	4	4,000		[illegible]
271	І. Чопко	3	3,000		[illegible]
274	Аліція Добрянська	1	500		1
277	Е. Гомотюк	7	12,000	1 АДД	35
278	Евгенія Баславська	1	5,000	АДД	3
281	М. Волошин	2	2,000		15
284	І. Василюка	2	2,000		[illegible]
285	А. Скібіцький	[illegible]	1,000		[illegible]
291	Маргарета Рутенська	[illegible]	5,000		[illegible]
292	П. Федик	1	2,000		28
297	О. Шелестяк	1	1,000		[illegible]
316	В. Гавриляк	1	3,000		30
324	І. Бабяк	2	6,000		10
325	В. Цюпа	3	8,500		[illegible]
327	В. Оріховський	2	6,000	1 АДД	30
332	К. Мазепа	2	6,000		9
336	Г. Кисіль	2	4,000		21
340	С. Гавриш	5	22,000	4 АДД	[illegible]
	Р. Яручик	8	24,000	4 АДД	[illegible]
343	Марія Сверида	3	3,000		13
344	Т. Вутрей	2	6,000	1 АДД	15
345	М. Дербуш	1	1,000		19
346	Р. Чучкевич	5	32,000	2 Т-10	[illegible]
352	Я. Щербак	1	1,000		10
353	В. Оріховський	4	13,000	1 АДД	[illegible]
361	В. Вишиваний	2	1,000		[illegible]
369	Ева Колтонюк	1	1,000		[illegible]
375	С. Гавриш	3	11,000	2 АДД	[illegible]
	І. Даньківський	2	2,000		[illegible]
379	М. Семків	4	4,500		[illegible]
383	О. Хома	2	2,000		[illegible]
385	Я. Карп'як	1	3,000		[illegible]
388	С. Шевченко	1	4,000		[illegible]
403	В. Гірняк (новий Від.:	17	40,000	8 АДД	[illegible]
406	М. Мартинюк	2	6,000	1 АДД	[illegible]
407	В. Шаран	2	4,000		[illegible]
414	І. Телюк	4	4,500		[illegible]
422	Т. Тещук	2	2,000		[illegible]
423	М. Ольшанський	10	1,000		[illegible]
	Є. Репета	1	5,000	АДД	[illegible]
426	В. Дідюк	3	7,000	1 АДД	[illegible]
430	І. Кніганицький	3	7,000	1 АДД	[illegible]
438	Евгенія Пращик	2	5,500	1 АДД	[illegible]
441	Д. Заневич	1	1,000		[illegible]
443	В. Дідюк	10	26,000	4 АДД	[illegible]
444	Л. Вовк	3	3,000		[illegible]
447	В. Дідюк (новий Від.:)	8	20,000	3 АДД	[illegible]
456	Б. Лаврнців	1	1,000		[illegible]
462	Я. Фаренич	1	1,000		[illegible]
465	Текля Мороз	1	1,000		[illegible]
472	Стефанія Кочій	2	6,000	1 АДД	[illegible]
473	Віра Ваніт	1	4,000		[illegible]
481	М. Сивий	5	6,000		[illegible]
484	В. Запаранюк	2	7,000		[illegible]
486	М. Костирка	1	3,000		[illegible]
488	Я. Бакович	1	1,000		[illegible]
493	В. Гірняк	3	7,000	1 АДД	[illegible]
502	Д. Марцінюк	2	6,000	1 АДД	[illegible]
505	В. Гірняк (новий Від.:)	21	45,000	6 АДД	[illegible]
	П. Волощук	3	7,500	1 АДД	[illegible]
	Л. Вовк	4	10,000	1 АДД	[illegible]

Д-р ЯРОСЛАВ ПАДОХ, гол. секретар

СОЮЗОВЦІ!

ПРИДБАЙТЕ ЮВІЛЕЙНУ ВІДЗНАКУ УНСОЮЗУ, ВИДАНУ З НАГОДИ ЙОГО 75-РІЧЧЯ!

ЗА 10 ЧЛЕНІВ ДІСТАНЕТЕ БРОНЗОВУ, ЗА 25-СРІБНУ, А ЗА 50 ЧЛЕНІВ — ЗОЛОТУ!

ЯКЩО ВИ ВЖЕ ПРИДБАЛИ МІДЯНУ АБО СРІБНУ ВІДЗНАКУ, МОЖЕТЕ її ВИМІНЯТИ ЗА СРІБНУ ЧИ ЗОЛОТУ, ЗДОБУВШИ БІЛЬШЕ ЧЛЕНІВ.

ПОЧИСЛИМО РАЗОМ ПРИДБАНИХ ЧЛЕНІВ в 1969 і 1970 РОКАХ!

НЕ ОМИНІТЬ НАГОДИ ОДЕРЖАТИ ГАРНУ ПАМ'ЯТКУ!

СОЮЗОВЦІ! ЦЬОГОРІЧНА ОРГАНІЗАЦІЙНА КАМПАНІЯ ПРИНЕСЛА ДОСІ 4.737 ЧЛЕНІВ. ЩЕ ТІЛЬКИ 1.263 ЧЛЕНІВ БРАКУЄ ДО 6,000. ДОКЛАДІТЬ УСІХ ЗУСИЛЬ ДЛЯ ДОПОВНЕННЯ ЦЬОГО ЧИСЛА, ЩОБ З ПОВНИМ УСПІХОМ ЗАКІНЧИТИ ЦЕЙ КОНВЕНЦІЙНИЙ РІК УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ!

УКРАЇНСЬКИЙ РЕСПУБЛІКАНСЬКИЙ КОМІТЕТ ОКРУГ ОНОНДАҐА і КАЮҐА,
з осідком в Сиракюзах, Н. Й.

цією дорогою складає

СЕРДЕЧНУ ПОДЯКУ

всім Членам Комітету за їхню жертвенну й повну посвяти працю впродовж підготовки і технічного переведення виборчої кампанії за кандидатуру губернатора Стейту Ню Йорку, дост. Нелсона А. Рокефеллера і республіканських кандидатів.

Український Республіканський Комітет в Сиракюзах за короткий час свого існування показав себе у виборах добре зорганізованою одиницею, чого виявом був великий успіх у наших виборчих округах, і, що являється запорукою наших успіхів у майбутньому.

Усім Тим, хто чимбудь причинився до нашого успіху, складаємо на цьому місці щиру подяку і признання за віддану працю. Усім Українським Виборцям наших округ, які віддали свої голоси на кандидатів, що їх наш Український Комітет поручав та піддержував, наше спасибі. Наш успіх великою мірою завдячуємо тісній співпраці з адв. Михайлом Пізнаком, головою Українського Відділу Республіканської Партії Стейту Ню Йорку.

Український Республіканський Комітет в Сиракюзах, Н. Й.:

Інж. Лев Соснович — голова
Сотн. Іван Піґуляк і Радний Андрій Штурик
заступники голови
Адв. Олександер Дидик — секретар
Володимир Ревюк — скарбник

Члени: **Мирон Благий, д-р Микола Богатюк, проф. Мотря Богатюк, інж. Тома Воцонь, Марія Бутенко, Ярослав Величко, Петро Голь, Степан Грицик, д-р Іван Гвозда, Микола Ґоджак, д-р Олександер Ґудзяк, д-р Іван Заваликут, Марія Карпишин, Павло Карпишин, Іван Кіянка, Тереса Кіянка, д-р Галина Клюфас, д-р Святослав Клюфас, Маріян Коґут, Галина Лев, Петро Мацко, Василь Майкович, Зенон Мягкий, Олександер Минько, д-р Іван Подюк, Іван Пиндус, Михайло Середович, Григорій Свєнціцький, Йосиф Свифт, Оксана Федорович, Надія Шаран, Роман Шаран, Михайло Штурик, Іван Шушняк.**

Ділимося сумною вісткою
з Рідними, Приятелями і Знайомими,
що у вівторок, 1-го грудня 1970 р.
заосмотрений Найсвятішими Тайнами, відійшов
у Вічність по короткій і тяжкій недузі,
на 63-му році життя, уроджений в Єзуполі, Зах. Україна,
наш Найдорожчий

МУЖ, СИН, БРАТ і ЗЯТЬ

бл. п. ВАСИЛЬ ЗАГРОДНІК

мистець, різьбар церковних іконостасів, кивотів і престолів.

ПАРАСТАС в четвер, 3-го грудня ц. р. о год. 8-ій веч. в похоронному заведенні П. Яреми в Ню Йорку.

ПАНАХИДА в п'ятницю, 4-го грудня ц. р. о год. 8-ій веч. в тому ж похоронному заведенні.

ПОХОРОН в суботу, 5-го грудня 1970 р. о год. 9:30 ранку з похоронного заведення до української церкви Благовіщення Пресвятої Богородиці при 48-26 171 Street, Fresh Meadows, а по Службі Божій на цвинтар св. Марії.

Горем прибиті:

дружина — **СТЕФАНІЯ**
мама — **АННА в Україні**
сестри: **МАРІЯ, КАТЕРИНА, АНАСТАСІЯ, СТЕФАНІЯ з родинами в Україні**
теща — **ЕЛЕОНОРА ОСТАПОВИЧ з родиною**
кузинка — **СОФІЯ ЧЕРЕПАХА з родиною в Канаді**

та ближча і дальша Рідня

Ділимося сумною вісткою з Рідними і Знайомими, що 19-го листопада 1970 р. в Сокалі, Зах. Україна, відійшов у Вічність на 84-му році життя наш Найдорожчий

БАТЬКО і ДІДУНЬО

бл. п. ЮСТИН Г. БУРБЕЛО

б. старшина УГА

В глибокому смутку:

доньки: **ОКСАНА і НАДІЯ з родинами**
сини: **БОГДАН, ЯРОСЛАВ і МИРОСЛАВ з родинами**

З глибоким смутком повідомляємо все Українське Громадянство про те, що

бл. п. МАРІЯ БІЛЯК

РОДОМ ЛЯХОВИЧ

відійшла у Вічність 28-го листопада 1970 р. у Маямі на Флориді.

Видатна громадська діячка, блискучий промовець і подвижниця жіночого руху. Покійна була членкою Гол. Управи Союзу Українок у Львові, головою Жіночої Служби України в рр. 1941-42 у Львові, головою Об'єднання Українських Жінок англійської зони в рр. 1945-49, членкою Управи Світової Федерації Українських Жіночих Організацій (СФУЖО) і членкою Гол. Управи Союзу Українок Америки.

ПОХОРОН відбувся 1-го грудня 1970 р. з Української Католицької Церкви на цвинтар Флеґлер Меморіял у Маямі.

ГОЛОВНА УПРАВА
СОЮЗУ УКРАЇНОК АМЕРИКИ

Ділимося сумною вісткою з Родиною і Знайомими,
що дня 11-го листопада 1970 р. згинула
трагічною смертю
наша Найдорожча
МАМА, СЕСТРА і БАБЦЯ

бл. п. ОЛЬГА КОСТИК

Народжена в Бориславі на Україні 1895 р. Після смерти її мужа Евстахія, жила в таборі Мітенвальд (Німеччина). Опісля виїхала до Америки, де працювала сестрою в шпиталі в Бофало, Н. Й. По тяжкій недузі, виїхала в 1966 р. до Ганнібала, Мізурі.

ПАНАХИДА відбулася 13-го листопада 1970 р.

ПОХОРОН — в суботу, 14-го листопада 1970 р. о год. 9-ій ранку. Служба Божа була відправлена о. Леонардом Корчинським — парохом Української Церкви зі Ст. Люїсу.

Нехай чужа земля буде їй легка, як було її життя.

Горем прибиті:

дочка — **НАДІЯ**
внуки: **ЛЮБОМИР і УЛЯНА ЯВОРСЬКІ**
син — **ВОЛОДИМИР КОСТИК** на Сибіру
синова — **ДУСЯ**
внуки: **ОЛЕКСАНДЕР, ЯРОСЛАВ і ОЛЬГА**
брат — **ВОЛОДИМИР СЕНЕДЯК** з родиною у Львові, Україна

УПРАВИ ОСЕРЕДКУ СУМА і ВІДДІЛУ ООЧСУ
в БРУКЛИНІ, Н. Й.

повідомляють своє Членство,
що в неділю, 29-го листопада ц. р. несподівано
відійшов від нас у Вічність
наш довголітній активний Член

св. п. ВАСИЛЬ БАБСЬКИЙ

ПОХОРОН відбувся 3-го грудня 1970 р. на цвинтарі Кальварія, Л. Ай.

•

Родині Покійного складаємо наші щирі співчуття.

Ділимося сумною вісткою
з Рідними, Приятелями і Знайомими,
що у вівторок, 1-го грудня 1970 року
по довгій і важкій недузі відійшла у Вічність на 74-му
році життя, заосмотрена Найсвятішими Тайнами
наша Найдорожча **МАМА і БАБУНЯ**

бл. п. АННА СТЕБЕЛЬСЬКА-КОРНІЄНКО з дому БАКАЛА

народжена в Старій Солі, Україна.

ПАНАХИДА — в четвер, 3-го грудня ц. р. о год. 8-ій веч. в похоронному заведенні Литвин і Литвин, 801 Springfield Ave., Ірвінґтон, Н. Дж.

ПОХОРОН — в п'ятницю, 4-го грудня 1970 р. о год. 8:30 рано з того ж похоронного заведення до церкви св. І. Хрестителя в Нюарку, Н. Дж., а відтак на цвинтар Hollywood, Union, N.J.

Горем прибиті:

сини — **ІВАН і МИРОН**
невістки — **СОНЯ і ЛЕСЯ**
внуки — **ВОЛОДИМИР і ЗІРКА**

В ПЕРШУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
моєї Найдорожчої ДРУЖИНИ

ОЛЕНИ СТЕЦЕВ

буде відправлена

СЛУЖБА БОЖА

в середу, 9-го грудня 1970 року
о год. 7-ій рано
в церкві **СВ. ВОЛОДИМИРА і ОЛЬГИ**
в **ЧИКАГО, Ілл.**

Родину, Приятелів і Знайомих
прошу про молитви.

Муж — **МИРОН**

В Канаді пікетували совєтську амбасаду

Оттава. (Н. Н.) — В комуно-московській імперії — СССР найбільшим святом урядово відзначають дату „Жовтневої революції", яке припадає на 7-го листопада. Урочисто і гучно святкують його не лише в СССР і в сателітах, але совєти разом з п'ятиколонниками улаштовують його через свої амбасади в цілому світі.

Совєтська амбасада в столиці Канади, в Оттаві обходить це свято бундючним прийняттям, на яке запрошує дипломатичні представництва, представників канадійського уряду та визначних оттавських громадян. Минулими роками до амбасади приходило навіть понад тисячу запрошених гостей. Не минув того року свята й торонтонський осередок Спілки визволення України ім. С. Єфремова. Вже понад десять років підряд осередок СВУ організовував та переводив успішно пікетування амбасади в той час як гості йшли поспішно на безплатну перекуску. Без огляду на пікетування з транспарентами та роздаванням при вході до амбасади з відповідним змістом летючок, ані на те, що про акції СВУ писала англомовна і французька преса, радіо і телевізія подавали мільйонам глядачів окремі фрагменти з цих пікетувань — кожного року число гостей зменшувалося, так що цього року не було навіть дві сотні гостей. Цього року осередок Спілки Визволення України у співпраці з Едмунд Бирк Сосаєті (організація канадійської студентської молоді) теж пікетували совєтську амбасаду в Оттаві, але цим разом совєти „перехитрили" пікетчиків тим, що відбули перед тим празник-день, себто 6-го листопада. Осередок СВУ знав про те, що святкування совєти призначили на день раніше, але члени СВУ рішили не підпорядковуватись цій зміні, тоді совєти могли б змінювати на цілі місяці раніше.

Пікетчики прибули на 7-го листопада і під час пікетування роздали біля 10.000 летючок по місті. Головним змістом летючок — спадщина Леніна, в 1970 р. є століття народження цього ідола заграбників.

ЧЕРГОВА КОНФЕРЕНЦІЯ РЕГІОНАЛЬНИХ КОМІТЕТІВ

Ню Йорк. — Комісія Регіональних дослідів і Публікацій та Рада Регіональних Комітетів влаштовують Наукову Конференцію, що відбудеться в суботу, 5 грудня ц. р. в годині 2-ій по полудні, в залі НТШ, 302 Вест 13 вулиця в Ню Йорку. Доповіді виголосять: д-р Р. Миколаєвич на тему „Актуальні проблеми регіонального руху", проф. д-р В. Лев — „Регіональні видання на еміграції в 1970 р.", д-р М. Ценко — „Правильник співпраці Регіональних Комітетів і НТШ" та ред. І. Дурбак — „Регіональну з'їзди і наради в 1970 р.". Конференція призначена для ширшого загалу громадянства.

В'ЄТКОНГ ПРОГОЛОСИВ через своє підпільне радіо, що він припинить воєнні дії на три дні під час Різдва і на 4 дні під час буддистського Нового Року. Комуністичне повстанське радіо проголосило, що всякі альянтські летунські дії будуть вважатись за порушення перемир'я.

НАРОДНИЙ ФЕСТИВАЛЬ У ФІЛЯДЕЛЬФІЇ

(Закінчення зі стор. 2-ої)

каталог - програмку з загальним популярним описом українського мистецтва (також народного), а виставлені твори навести як зразки для ілюстрації поданого.

Фестиваль відбувся в часі недалекому до Різдва. В майбутньому добре було б пустити на такі міжнародні імпрези більшу кількість мистецьких продукцій, які мають вартість для кожного відвідувача такого фестивалю.Це могли б бути святочні картки - побажання, наприклад, із зразками старих українських ікон, що, завдяки своїй мистецькій незалежній вартості, мали б збут не тільки сезоновий, а, як мистецькі твори, були б пошукувані ввесь рік аматорами і знавцями мистецтва. Німці в цій ділянці вже розбудували великий промисел, де є й наша ікона.

Експонати цього фестивалю доводилося авторові цих рядків розглядати спільно з нашим филядельфійським мистцем П. Андрусевим. Приємно було бачити, що серед багатьох представництв інших народів український відділ був одним із передових. Заслуга в цьому наших енергійних пань, які займаються вивченням і пропагуванням українського, передусім народного, мистецтва і мають у цій ділянці відповідний досвід і зв'язки.

СПОРТ

Редагує З. Сочан

КАЛЕНДАРЕЦЬ ЗМАГАНЬ УКРАЇНСЬКИХ КЛЮБІВ

УСК Ню Йорк — „Гота", Ню Йорк, мистецькі змагання „Великої Чотирнадцятки" Німецько-Американського Футбольного Союзу відбудуться в неділю, 6-го грудня 1970, о год. 2-ій по полудні на грищі Фолькс Стадіон у Франклін Сквер, Лонг Айленд, Н. Й.

„Чорноморська Січ", Нюарк — „Екстеншен", Трентон, півфінальні змагання з циклу гор за футбольний чемпіонат і Аматорську Чашу ЗСА відбудуться в неділю, 6-го грудня 1970, о год. 2-ій по полудні на грищі „Екстеншен" у Трентоні, Н. Дж.

„Крилаті" СУМА, Йонкерс — „Гайтіян Стар", Ню Йорк, мистецькі змагання Першої Дивізії Німецько-Американського Футбольного Союзу відбудуться в неділю, 6-го грудня 1970, о год. 2-ій по полудні на грищі Центрального Парку в Ню Йорку.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНСОЮЗУ

СУБОТА, 5-го ГРУДНЯ 1970 р.

БРУКЛИН, Н. Й. Річні збори Т-ва Б. Хмельницького, 158 Відд. о год. 8-ій веч. в УНДомі, 216-218 Grand St. На порядку: Звіт Управи і вибір нової на 1971 рік. Проситься вирівняти вкладки, та за автобусові білети до Stone-Ridge. По зборах перекуска. — Ю. Козяк, предсідник, М. Кіт, рек. секр.

НЕДІЛЯ, 6-го ГРУДНЯ 1970 р.

ГАМТРЕМК, Міш. Місячні і річні збори Т-ва М. Шашкевича — 94 Відд. о год. 2-ій по пол. в Укр. Дем. Клюбі, при вул. Грилінг 2376. На порядку: звіт Управи та вибір нової на 1971 р. Проситься чл. прибути. — М. Борисьневич, рек. секр.

ДІТРОЙТ, Міш. Річні збори 183 Відд. ім. гет. І. Мазепи; о год. 2-ій по пол. в УНДому, при вул. Мартин. На порядку: звіти членів Управи, Контр. Комісії, делегатів: до Окруж. К-ту, Відд. УНС, УККА і УНДому. Вибір нової Управи на 1971 р. і делегатів. Збори відбудуться на годину пізніше без огляду на скількість присутніх. Д. Кошильовський, гол., Д. Федорко, прот. секр., П. Залуга, фін. секр., Анна Спольська, касир.

ЕВРОПА І ПОЛІТИКА ПРЕЗ. НІКСОНА

(Закінчення зі стор. 2-ої)

так: „Чи поворот до конфронтації?"

Якщо справді през. Ніксон переконався, що „добрій волі" Москви вірити не можна, тоді ще дивнішою виглядає вперта політика декого із західньоевропейських держав у напрямку дальшого „відпруження" з Москвою. Бож треба ще раз підкреслити, що таке „відпруження" в плянах Кремлю мало б допровадити до ізолювання Західньої Европи від ЗСА...

Правда, виявляючи велику дипломатичну активність, совєтський міністер закордонних справ Громико, під час своїх недавніх відвідин в Лондоні і Римі, зустрівся з досить холодною реакцією на свої пляни. Особливо в Римі йому дали зрозуміти, що в обсяг тем европейської конференції безпеки повинна також входити справа безпеки в басейні Середземного моря, а ця безпека загрожена там саме збоку СССР. Алеж ключ европейської політики знаходиться не в Римі і навіть не в Лондоні, який ще й досі змагається із трудностями на шляху свого приступлення до Европейської Господарської Спільноти. Центральне місце в політиці Західньої Европи належить Франції, а може в першу чергу Західній Німеччині: якщо ці країни опиняться в орбіті совєтських впливів, то цим буде припечатана доля всієї Европи, якщо не всього світу... Якщо Брандт у своїх численних заявах присягається на нерозривний союз із Заходом, то він не враховує хитрощів Кремлю: затіснюючи політичні й господарські відносини з Москвою, кожна країна, яка на це йде, мимоволі втягається в орбіту впливів, а згодом і в залежність від совєтсько-російської імперії...

Якщо в таких невеселих барвах змальовувати нинішню політичну ситуацію в Европі, то треба додати, що деякі з пресових европейських коментаторів, які перестерігають проти небезпеки „співпраці" з СССР, вважають, що вина за витворену ситуацію спадає не в малій мірі і на ЗСА — принаймні з періоду урядування попереднього президента Джансона. Ці коментатори вважають, що ЗСА, заангажувавшись у В'єтнамі, покинули Европу, так би мовити, напризволяще. А, що гірше, керована надіями на можливість „мирної коекзистенції" і на „замирення" з СССР (теорії, що комунізм уже втратив свою агресивність і не являє собою небезпеки для західнього світу), американська політика періоду Джансона дала приклад деяким европейським державам іти тими самими слідами й шукати в свою чергу „наближення" до Москви. Державні мужі цих держав міркували, мовляв, так: якщо Америка має зв'язані руки в Азії і якщо вона сама шукає порозуміння з Москвою, а може навіть і порозуміється „понад нашими головами", то нам треба також бути активними в цьому напрямку і шукати виходу у відпруженні з СССР... Такі міркування, хоч може й оправдані з огляду на загальну ситуацію і на довголітню „співіснувальну" політику Вашингтону, не брали до уваги одного моменту: шукання „наближення" з Москвою — це жадний „вихід", бо він містить у собі небезпеку не тільки „наближення", але й гегемонії СССР в цілій Европі...

Вихід треба було б шукати деінде: в консолідації і посиленні політично - господарського і воєнно - оборонного союзу держав західнього світу. Але — чи мають це ЗСА досить сили, щоб посилити свою провідну ролю на Заході й допровадити до згаданої консолідації?!

Треба ствердити, що в той час, як на Заході відчувається брак одностайної політики й керівництва, Москва не спить. Є підстави думати, що Москва щораз більше приборкує „непокірну" Румунію й змінює єдність держав Варшавського пакту. На Заході покладали, здається, великі надії на „китайську карту", себто на китайсько - совєтські непорозуміння. Але от чуємо про виміну амбасадорів між Москвою і Пейпінґом та пропідписання совєтсько - китайського торговельного договору, а це означає, що Москва не в меншій мірі дбає і про відпруження на Далекому Сході. Отже, виходило б, що Захід не зумів використати, якщо вона взагалі була, отої „китайської карти".

Є ще одна „карта", на яку, проте, Захід, як видається, не звертав ніколи жадної уваги. Це внутрішнє становище в СССР і наростаючий останніми роками спротив поневолених народів, при чому, як свідчать різні матеріяли з СССР, рух спротиву існує й серед самих росіян. Але, шукаючи „відпруження" і „наближення" та йдучи на далекосяглу господарську підтримку для СССР, деякі держави Заходу допомагають совєтському проводові у Москві переборюти зовнішні та внутрішні труднощі і створюють догідну для цього проводу атмосферу щодо здушення руху спротиву поневолених народів.

ТАРЗАН, Ч. 6473. Рішають викликати гелікоптер

Під час коли поражений доктор Доміні лежить дивно непритомний у домі вождя Меду...
— Гаразд, „великі мужі!" Ми одностайні думкою! Момбаї, заклич Тарзана!

Наше рішення засумовує нас, Тарзане! Ми, як ти був свідком, маємо сильні ліки на недуги тіла, але цей малий чоловік занадто хворий — в його голові! Можливо, що не житиме довго.

Я можу розуміти їх песимізм, Тарзане! Сотник Дикий Кіт мусить вжити свого радіо на негайну потребу.
Добре, сотнику Дикий Коте. Вишли свій радіо-заклик пильно!

Щось каже мені, що це саме те, Тарзане! Сталася річ, яка велить мені залишити тебе. Мушу пробувати завезти доктора Доміні до Момбузі — живим!